

John

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחָנָן

פרק א

א בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא הַדָּבָר הָיָה אֱלֹהִים:
 ב הוּא הָיָה מֵרֵאשִׁית אֶת־הָאֱלֹהִים:
 ג כֹּל־הַמַּעֲשִׂים נִהְיוּ עַל־יָדוֹ וְאֵין דָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה מִבְּלַעַדָּיו:
 ד בּוֹ נִמְצְא חַיִּים וְחַיִּים הֵם אֹר הָאֵדָם:
 ה וְהָאֹר זָרַח בַּחֲשֶׁךְ וְהַחֲשֶׁךְ לֹא יָכִילֵנוּ:
 ו אִישׁ הָיָה כְּאֶרֶץ יוֹחָנָן שְׁמוֹ אֲשֶׁר שְׁלַח אֱלֹהִים:
 ז הוּא בָּא לְעִדּוֹת לְהַעֲיֵד עַל־הָאֹר לְמַעַן יֶאֱמִינוּ כֻלָּם עַל־יָדוֹ:
 ח וְלֹא הוּא הָיָה הָאֹר כִּי אִם־בָּא לְהַעֲיֵד עַל־הָאֹר הַהוּא:
 ט הוּא אֹר אֲמַת אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָם לְהָאִיר לְכֹל־אָדָם:
 י הוּא הָיָה כְּעוֹלָם וְהָעוֹלָם נִהְיָה עַל־יָדוֹ וְהָעוֹלָם אִתּוֹ לֹא יָדַע:
 יא הוּא בָּא אֶל־עֲמוֹ שְׁלוֹ וְעֲמוֹ שְׁלוֹ לֹא הִחְזִיקוּ־בּוֹ:
 יב וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחְזִיקוּ־בּוֹ נִתְּנָ־כַח בְּיָדָם לְהָיוֹת בְּנִים לְאֱלֹהִים הֵלֵא הֵם הַמַּאֲמִינִים בְּשְׁמוֹ:
 יג אֲשֶׁר לִדְתָם לֹא מָדַם וְלֹא מִתְאַנּוֹת בְּשׂוֹר וְלֹא מְרוֹחַ גִּבּוֹר כִּי אִם־מֵאֱלֹהִים:
 יד וְהַדָּבָר לְבַשׁ בְּשׂוֹר וַיִּשְׁכַּן בְּתוֹכָנוּ וְאֶת־כְּבוֹדוֹ רָאִינוּ כְּכּוֹד בֶּן יָחִיד לְאָבִיו מִלֵּא חֶסֶד וְאֲמַת:
 טו וַיּוֹחָנָן הַעֲיֵד עָלָיו וַיִּקְרָא לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו כִּי הוּא בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לְפָנָי כִּי רֵאשׁוֹן לִי הָיָה:
 טז כִּי מִמְּלֵאוֹ נִשְׁאֲנוּ כְּלָנוּ חֶסֶד עַל־חֶסֶד:
 יז כִּי הַתּוֹרָה נִתּוּנָה בְּיַד־מֹשֶׁה וְחֶסֶד וְאֲמַת מִמְּקוֹר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ יֵצְאוּ:
 יח אֵת הָאֱלֹהִים לֹא־רָאָה אָדָם מֵעוֹלָם וְהַבֵּן הַיָּחִיד בְּחִיק הָאָב הוּא הַגִּיד תְּכּוּנָתוֹ:
 יט וְזֹאת עֲדוֹת יוֹחָנָן בְּשִׁלְחַן הַיְהוּדִים כִּהְנִים וּלְוִיִּם מִירוּשָׁלַיִם לְשֹׂאֵל אֹתוֹ מִי הוּא:
 כ וְהוּא הוֹדִיָה וְלֹא כַחַד כִּי הַגִּיד לֵאמֹר אֲנִכִּי אֵינְנִי הַמְּשִׁיחַ:
 כא וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ מִי אֲפּוֹא אֶתְּהָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵינְנִי אֱלֹהֵהוּ הָאֵם הַנְּבִיא אֶתְּהָ וַיֵּעַן לֹא:
 כב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי אֲפּוֹא אֶתְּהָ כִּי עָלִינוּ לְהַשִּׁיב דָּבָר אֶת־שְׁלֹחֵינוּ מִהַתְּאֹמֵר עַל־נַפְשֶׁךָ:

כג וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פְּנּוּ דַרְךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר יִשְׁעִי־הוּ הַנְּבִיא:
 כד וְהַשְׁלוּחִים הָאֵלֶּה הָיוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים:
 כה וַיִּשְׁאַלּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִם־אֵינְךָ הַמְּשִׁיחַ וְלֹא אֱלֹהֵהוּ וְלֹא הַנְּבִיא לְמַה־זֶּה מִטְּבַל הַנָּדָב:
 כו וַיַּעַן אֲתָם יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי מִטְּבַל בְּמַיִם אֶף אִישׁ עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם אֹתוֹ:
 כז זֶה הוּא אַחֲרַי אֲשֶׁר הָיָה לְפָנָי וְאֵנִי קֹלְתִי מִהַתְּרַלּוֹ שְׂרוֹף נַעֲלִיו:
 כח וְזֹאת הָיְתָה בְּבֵית הָעֵרְבָה מֵעַבְרָה לִירְדֵן אֲשֶׁר יוֹחָנָן הָיָה מִטְּבַל שָׁמָּה:
 כט וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיִּרְא אֶת־יֵשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים הַנִּשְׂא אֶת־חַטָּאת הָעוֹלָם:
 ל וְהוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו הִנֵּה אִישׁ בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לְפָנָי כִּי רֵאשׁוֹן לִי הָיָה:
 לא וְאֵנִי לֹא יְדַעְתִּי אֹתוֹ אֶף לְמַעַן יִגְלֶה לְיִשְׂרָאֵל בְּאִתִּי אֲנִי לְטְבַל בְּמַיִם:
 לב וַיַּעַד יוֹחָנָן לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָרוּחַ כְּיוֹנָה יֹרְדַת מִן־הַשָּׁמַיִם וְתָנַח עָלָיו:
 לג וְאֵנִי לֹא יְדַעְתִּי אֹתוֹ אֶף הִשְׁלַח אִתִּי לְטְבַל בְּמַיִם אָמַר אֵלַי אֶת־הַלֹּז אֲשֶׁר תִּרְאָה הָרוּחַ יֹרְדַת וְתָנוּחַ עָלָיו זֶה הוּא הַמִּטְּבַל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
 לד וְאֵנִי רְאִיתִי וְאֶעִיד כִּי־זֶה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים:
 לה וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיַּעֲמֵד יוֹחָנָן עוֹד עַם־שְׁנַיִם מִתְּלַמִּידָיו:
 לו וַיִּרְא אֶת־יֵשׁוּעַ מִתְּהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים:
 לז וַיִּשְׁמְעוּ שְׁנֵי תְּלַמִּידָיו אֶת־אֲשֶׁר דָּבָר וַיִּלְכוּ אַחֲרַי יִשׁוּעַ:
 לח וַיִּפֶן יִשׁוּעַ וַיִּרְאֵם הַלְּכִים אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִהַתְּבַקְּשׁוּן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי אֲשֶׁר יֹאמֵר מוֹרֵי אֲנִי מִקוֹם מוֹשֶׁבֶךָ:
 לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ וּרְאוּ וַיִּבְּאוּ וַיִּרְאוּ אֶת־מְקוֹם מוֹשְׁבּוֹ וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעֵת הָיְתָה כַּשְּׁעָה הַעֲשִׁירִית:
 מ וְאַחַד מִן־הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו הָיָה אַנְדְּרִי אַחִי שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס:
 מא הוּא מְצָא אֶת־אַחִיו אֶת־שְׁמֵעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מְצָאנוּ אֶת־הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּלִשׁוֹן יָנָן פְּרִיסְטוֹס:
 מב וַיְבִיאֵהוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּרְאֵהוּ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶתְּהָ שְׁמֵעוֹן בְּרִי־יֹנָה לֶךְ יִקְרָא כִּיפָא וּבְלִשׁוֹן יָנָן פֶּטְרוֹס:
 מג וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיּוֹאֵל לְלֶכֶת לְגַלִּילָה וַיִּמְצָא אֶת־פִּילְפּוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לֶךְ אַחֲרַי:

מד ופילפוס היה מבית צינדה עיר אנדרי ופטרוס :
 מה נימצא פילפוס את-נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר
 כתב עליו משה בתורה והנביאים את-ישוע בן-יוסף
 מנצרת :
 מו ויאמר אליו נתנאל הכי מנצרת יבא טוב ויאמר אליו
 פילפוס בא וראה :
 מז וירא ישוע את-נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו אולם
 זה הוא ישראלי אשר אין-בו רמיה :
 מח ויאמר אליו נתנאל מאין ידעת אתי ויען ישוע ויאמר
 אליו טחם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה
 ראיתך :
 מט ויען אתו נתנאל רבי אתה הוא בן-האלהים אתה הוא
 מלך ישראל :
 נ ויען ישוע ויאמר אליו יען אשר האמנת בי בעבור
 אמרי לך תחת התאנה ראיתך לכן גדלות מאלה
 תראה :
 נא ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם פי תראו
 את-השמים פתוחים ומלאכי אלהים עליהם וירידים על
 בן-האדם :

פרק ב

א וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר לגליל ואם
 ישוע היתה שמה :
 ב וגם-ישוע ותלמידיו היו מן-קרואי החתנה :
 ג ואחרי אשר פס הזין אמרה אם ישוע אליו הגה אין
 להם יין :
 ד ויאמר אליה ישוע מה-לי ולך אשה עוד לא-באה עתי :
 ה ותאמר אמו אל-המשרתים את-אשר יאמר לכם תעשו :
 ו ושם נמצאו שש כדאיבן ערכות לטהר את-אשר לא
 טהור בין היהודים כמשפט שמים או-שלוש בתים תכיל
 כל-כד :
 ז ויאמר אליהם ישוע מלאו את-הכפדים מים וימלאו
 עד-השפה :
 ח ויאמר שאבובנא עתה והביאו אל-פקיד המשטה
 ויביאו :
 ט ויטעם פקיד המשטה את-המים אשר נהפכו לזין מבלי
 דעת מאין בא רק המשרתים אשר-שאבו את-המים
 ידעו ויקרא רב בית המשטה אל-החתן :
 י ויאמר אליו כל-איש ישים יין טוב ראשונה ואחרי שתי
 הקראים לרונה ישים יין שפל-ערך לפניהם ואתה צפנת
 את-היין הטוב עד-לאחרונה :
 יא זאת ראשית האותות אשר עשה בשוע בקנה אשר לגליל
 ושם גלה כבודו ונאמינו בו תלמידיו :

יב ואת-ריבן ירד אל-כפר נחום הוא ואמו ואחיו
 יג ותלמידיו וישבו שם ימים לא רבים :
 יד ויקרב חג-הפסח ליהודים ויעל ישוע ירושלימה :
 יו וימצא אנשים יושבים בהיכל מכרים בקר וצאן ויונים
 ומחלפי כסף :
 יז ויקח חבלים וישרג אתם למלקה בידו ויגרש את-כלם
 אל-מחוץ להיכל גם את-הצאן גם את-הבקר וישלף
 את-כסף המחלפים ארצה ואת-שלחנתיהם הפך :
 יח ואל-מכרי היונים אמר הוציאו את-אלה מזה ולא
 תעשו את-בית אבי לבית מקח וממכר :
 יט אז זכרו תלמידיו את אשר-כתוב קנאת ביתך אכלתני :
 יי ויענו היהודים ויאמרו אליו מה אות הראית לנו פי
 תעשה פזאת :
 יג ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את-ההיכל הזה ואני
 בשלושת ימים אקיימו :
 כ ויאמרו היהודים ארבעים שנה ושש שנים נבנה ההיכל
 הזה ואתה תקיימו בשלושת ימים :
 כא והוא דבר דברו על-היכל גותו :
 כב על-כן אחרי תקומתו מן-המתים זכרו תלמידיו פני-כה
 אמר להם ונאמינו בכתוב ובדבר ישוע אשר דבר :
 כג ויהי בהיותו בירושלים בחג-הפסח ונאמינו רבים
 בשמו כי ראו את-האותות אשר עשה לעיניהם :
 כד וישוע לא האמין להם יען ידע את-יצר כלם :
 כה וביען לא בקש עדות איש באיש פי את-מחשבות אדם
 הוא היה מבין :

פרק ג

א ויהי איש מן-הפרושים ושמו נקדימון קצין היהודים :
 ב הוא בא אל-ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו פי מאת
 אלהים באת למורה לנו פי אין לאל יד-איש לעשות
 את-האותות אשר אתה עשה בלתי אם-אלהים עמו :
 ג ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם-לא
 ינלד איש ממקור על לא-יוכל לראות את-מלכות
 האלהים :
 ד ויאמר אליו נקדימון איכה יוכל איש להנלד והוא זקן
 הכי יוכל לשוב לרחם אמו ולהנלד שנית :
 ה ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם-לא ינלד איש
 מן-המים ומן-הרוח לא-יוכל לבא אל-מלכות
 האלהים :
 ו הנולד מן-הבשר בשר הוא והנולד מן-הרוח רוח הוא :
 ז אל-תתמה על-אשר אמרת לך פי נכון לכם להנלד
 ממקור על :

ה' הרוח נשבת אל-אשר תחפץ ואתה שמע את-קולה ולא תדע מאין באה ואן היא הלכת כמו כן פל-הנולד מן-הרוח:

ט ויען נקדימו ויאמר אליו איכה תקרינה פאלה: ויען ישוע ויאמר אליו הנה מורה בישראל ואת-אלה לא ידעת:

יא אמן אמן אני אמר לך כי את אשר-ידענו נדבר ואת אשר-ראינו נעיד ואתם לא תשמעו לעדותנו:

יב אם בדברים שפלים לא האמנתם לי איך תאמינו לי כי אגיד ראמות:

יג ואיש לא-עלה למרום בלתי הוא אשר-יכרד ממרום הלא הוא בן-האדם אשר בשמים:

יד וכאשר נשא משה במדבר את-הנחש על-הגס כן ינשא בן-האדם:

טו למען אשר לא יאבד פל-המאמין בו כי אם ימצא בו חיי עולם:

טז כייכן אהב אלהים את-העולם עד-אשר נתן בעדו את-בנו את-יחידו וכל-המאמין בו לא-יאבד כי בו ימצא חיי עולם:

יז כי לא-שלח אלהים את-בנו אל-העולם להרשיעו בהשפטו כי אם-למען ישע בו העולם:

יח המאמין בו לא יאשם ואשר לא-יאמין בו אשמתו עליו מני אז כי לא-האמין בשם הבן היחיד לאלהים:

יט וזה הוא המשפט כי האור בא אל-העולם ובני האדם אהבו את-החשך מן-האור כי רעים מעשיהם:

כ כי כל-פעל און שנא הוא את-האור ולא יבא אל-האור לבלי יבחנו מעשיו:

כא אבל פעל אמת יבא אל-האור למען יודעו מעשיו אשר עשה לפני האלהים:

כב אחר הדברים האלה הלך ישוע ותלמידיו אל-ארגן יהודה וישב עמם ונטבל שם:

כג וגם-יוחנן היה מטבל בעת ההיא בענון באכה שלם כי מים רבים נמצאו שם והבאים נטבלו:

כד כי עוד לא-נתן יוחנן אל-בית הפלא:

כה ויהי-ריב בין תלמידי יוחנן ובין אחד היהודים על-דבר השטהרה:

כו ויבאו אל-יוחנן ויאמרו אליו רבנו האיש אשר היה עמך בעבר הנה אדם אשר העידת לו הנה הוא מטבל וכלם באים אליו:

כז ויען יוחנן ויאמר לא-יוכל איש לקחת דבר אם לא נתן-לו ממרום:

כח אתם עדי אשר הגדת כי לא-אנכי המשיח כי אם-שלוח לפניו:

כט מי אשר-לו הפלה הוא החתן ואהב החתן בעמדו וכשמעו אתו שוש ישיש לקול החתן על-כן מלאה שמחתי:

ל הוא ילך הלוך ורב ואני אלך הלוך וחסור:

לא הבא ממרום כם הוא מפל והבא מארץ מעפר הוא ועל-עפר ידבר הבא משמים כם הוא על-פל:

לב וכאשר ראה ושמע כן יתן עדותו ולעדו אתו אין שמע:

לג והשמע לעדותו יחתם בחותם ידו כי האלהים אמת:

לד כי הוא אשר שלחו אלהים דברי אלהים הוא מדבר כי-לא במשורה נתן את-רוחו:

לה האב אהב את-הבן ואת-כל נתן בידו:

לו מי אשר יאמין בבן יש-לו חיי עולם ומי אשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם-חרון אף אלהים עליו וחול:

פרק ד

א וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע העמיד נטבל תלמידים רבים מיוחנן:

ב אף כי-ישוע לא טבל אתם רק תלמידיו:

ג ויעזב את-יהודה וישב ניסע הגלילה:

ד והנה נכון לו לעבר דרך שמרון:

ה ויבא אל-עיר בארץ שמרון ושמה סיכר ממול חלקת השדה אשר-נתן יעקב לבנו ליוסף:

ו ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בדרך וישב-לו על-הבאר כשעה הששית:

ז והנה אשה שמרנית באה לשאב-מים ויאמר אליה ישוע תניני לי לשות:

ח כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל:

ט ותאמר אליו האשה השמרנית הלא יהודי אתה ואיך תשאול ממני לשותות ואני אשה שמרנית כי-אין דבר ליהודים עם-השמרנים:

י ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את-מתת אלהים ומי האמר לך תני לי לשותות אז שאלת את ממנו ונתן לך מים חיים:

יא ותאמר אליו האשה אדני הן אין-לך במה לשאב והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:

יב הגדול אתה מייעקב אבינו אשר נתן-לנו הבאר הזאת אשר ממנה שתה הוא ובניו ובעיריו:

יג ויען ישוע ויאמר אליה פל-השתה מן-המים האלה יצמא עוד:

יד וכל-אשר ישתה מן-המים אשר אני נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אני נתן יהיו בו למקור מים נכעים לחיי עולם:

טו ותאמר אליו האשה תנה-לי אדני את-המים ההם ולא-אצמא עוד ולא אבא הנה לשאב:

טו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ לְכִי קְרָאִי לְאִישׁךָ וּבֹאִי הֵנָּה׃
 יז וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵינֶנְךָ לִי אִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 יט וַיֹּשֻׁעַ בֶּן דְּבַרְתָּ כִּי אֵין־לְךָ אִישׁ׃
 כו חַמְשָׁה בַעֲלִים הָיוּ לָךְ וְהוּא אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּיּוֹם אֵינְנוּ בַעֲלֶיךָ
 וּבָזֹאת אָמַת דְּבַרְתָּ׃
 לו וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדַנִּי רָאָה אֲנֹכִי כִּי נָבִיא אָתָּה׃
 לו אֲבִיתִינוּ הִשְׁתַּחֲוּוּ בְּהָר הַזֶּה וְאַתֶּם אֲמַרְתֶּם כִּי יְרוּשָׁלַיִם
 הַמְקוּם לְהִשְׁתַּחֲוֹת׃
 לו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ הֲאֲמִינִי לִי אִשָּׁה כִּי תָבֵא עִת אֲשֶׁר
 לֹא־בָּהָר הַזֶּה וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם תִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאָב׃
 לו אַתֶּם מִשְׁתַּחֲוִים אֶל־אֲשֶׁר לֹא תִדְעוּן וְאַנְחִנוּ מִשְׁתַּחֲוִים
 אֶל־אֲשֶׁר נִדְעָה כִּי הִישׁוּעָה בָּהָה מִמְקוֹר הַיְהוּדִים׃
 לו אַךְ תָּבֵא עִת וְגַם־הִיא בָּהָה וְהַמְשַׁתַּחֲוִים הַנֹּאֲמָנִים
 יִשְׁתַּחֲוּוּ לְאָב בְּרוּחַ וּבְקָאֵת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲוִים כְּאֵלֶּה חֲפִץ
 הָאָב׃
 לו הָאֱלֹהִים הוּא רוּחַ וְהַמְשַׁתַּחֲוִים לוֹ עֲלֵיהֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
 בְּרוּחַ וּבְקָאֵת׃
 לו וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה יְדַעְתִּי כִּי־נָבִיא מְשִׁיחַ עֵהֶנְךָ
 כְּרִיסְטוֹס וְכָאֲשֶׁר יָבֵא יִגִּיד לָנוּ אֶת־כָּל׃
 לו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא הַמְדַבֵּר אֵלֶיךָ׃
 לו עוֹד דִּבְרוּ בְּפִיו וְתִלְמִידָיו כָּאוּ וַיִּתְמָהוּ עַל־דִּבְרוֹ
 עַם־אִשָּׁה אַךְ אִישׁ לֹא אָמַר מִה־תִּבְקַשׁ אוֹ לְמָה תִּדְבֹר
 אֵלֶיהָ׃
 לו וְהָאִשָּׁה עֲזָבָה אֶת־כִּדְוָהָ וַתִּלְךָ הַעִירָה וַתֹּאמֶר אֶל־הָעַם׃
 לו כָּאוּ וּרְאוּ אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיד לִי כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתִי הַאִין זֶה
 הוּא הַמְשִׁיחַ׃
 לו וַיִּצְאוּ מִן־הָעִיר לְבֹא אֵלָיו׃
 לו וַיְהִי עַד־כֹּה וְעַד כֹּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו רַבִּי אֲכָל׃
 לו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲנִי יִשְׁׁלִי לְאָכֹל אֲכָל אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם׃
 לו וַיֹּאמְרוּ הַתִּלְמִידִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַאִם הִבִּיא לוֹ אִישׁ
 מֵאֲכָל לְאָכְלָה׃
 לו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְשׁוּעַ מֵאֲכָלִי הוּא עֲשׂוֹת רָצוֹן שְׁלַחִי
 וְלִכְלוֹת אֶת־פָּעֻלוֹ׃
 לו הֵן אַתֶּם אֲמַרְתֶּם עוֹד אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים טָרְסָם יָבֵא הַקָּצִיר
 וְאַנִּי אָמַר לָכֶם שָׂאוּ אֶת־עֵינֵיכֶם וּרְאוּ אֶל־הַשָּׂדֵדוֹת אֲשֶׁר
 הִלְבִּינוּ לְקָצִיר׃
 לו הַקּוֹצֵר יִמְצָא שְׂכָרוֹ וְתַבּוּאָה יֵאָסֵף לְחַיֵּי עוֹלָם וְהַזֹּרֵעַ
 וְהַקּוֹצֵר יִשְׁמַחוּ יַחְדָּו׃
 לו לְמִלֵּאת דִּבְרֵי הַמַּשָּׁל אַחַד זֹרַע וְאַחַר קָצֵר׃
 לו אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם לְקַצֹּר בְּמִקּוֹם לֹא עֲמַלְתֶּם שָׂם
 אַחֲרַיִם עָמְלוּ וְאַתֶּם בְּאֶתֶם עַל־עֲמַלְתֶּם׃
 לו וְרַבִּים מִן־הַשְּׂמֵרָנִים בְּעִיר הַהִיא הֲאֲמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דִּבְרֵי
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הַעִידָה לֵאמֹר הוּא הִגִּיד לִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי׃
 לו וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הַשְּׂמֵרָנִים וַיִּקְרְאוּ לוֹ לְשַׁבֵּת אַתֶּם וַיִּשָּׁב שָׂם
 יוֹמָיו׃

מא וַעֲוֹד רַבִּים מִהֵמָּה הֲאֲמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דִּבְרֵי פִיהוּ׃
 מב וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִשָּׁה עֲתָה אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ לֹא־בְּעֵבֹר
 דִּבְרֵיךָ כִּי גַם־אֲנַחְנוּ שְׂמַעְנוּ וְנִדְעָה כִּי־אָמֵן זֶה הוּא
 הַמְשִׁיחַ מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם׃
 מב וַיְהִי אַחֲרַי שְׁנַיִם יָמִים וַיִּסַּע לְמַסְעָיו הַגָּלִילָה׃
 מד אַךְ כִּי הִגִּיד יְשׁוּעַ כִּי אֵין־כָּבוֹד לְנָבִיא בְּאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ׃
 מה וַיָּבֵא אֶל־הַגָּלִיל וַיַּחְזִיקוּ־בּוֹ הַגָּלִילִים כִּי רָאוּ אֶת
 כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בִירוּשָׁלַיִם בְּיַמֵּי הֶחָדָשׁ כִּי גַם־הֵם חָגְגוּ
 שָׂם אֶת־הַחֹדֶשׁ הַהוּא׃
 מו וַיָּבֵא יְשׁוּעַ עוֹד הַפַּעַם אֶל־קִנְיָה בְּגָלִיל אֲשֶׁר הִפָּךְ שָׂם
 הַמַּיִם לְיַיִן וְאִישׁ הָיָה מַעֲבָדִי הַמְלֶךְ וּבָנוּ חֲלָה
 בְּכַפְר־נַחֲוִים׃
 מז וְכָאֲשֶׁר שָׁמַע כִּי־בָא יְשׁוּעַ מִיְהוּדָה לְגָלִיל וַיִּלְךָ אֵלָיו
 וַיִּפְצַר־בּוֹ לְרַדֵּת אִתּוֹ וְלָרְפֵא אֶת־בָּנוּ אֲשֶׁר נָטָה לְמוֹת׃
 מח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אִם־לֹא תִרְאוּ אֶתֹת וּמִפְתֵּיִם לֹא
 תֵאֱמִינוּ׃
 מט וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ רַדְה־נָּא אֲדַנִּי בְטָרְסָם יְמוֹת בְּנִי׃
 נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לָךְ לְדַרְכְּךָ בְּנֵךְ חִי וְהָאִישׁ הֲאֲמִין
 בְּדִבְרֵי אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְשׁוּעַ וַיִּלְךָ׃
 נא וַיְהִי בְלָכְתוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בּוֹ עֲבָדָיו וַיִּגִּדּוּ לוֹ לֵאמֹר בְּנֵךְ חִי׃
 נב וַיִּדְרֹשׁ מֵהֶם אֶת־הַשְּׁעָה אֲשֶׁר חָלַל לְהַרְפֵּא מִחֲלָיו
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶתְמוֹל בְּשַׁעֲהַ הַשְּׁבִיעִית סָרָה מִמֶּנּוּ
 הַקִּדְחָת׃
 נג וַיִּדְעוּ אֲבִיו כִּי הָיָה בְּשַׁעֲהַ הַהִיא אֲשֶׁר הִגִּיד־לוֹ יְשׁוּעַ בְּנֵךְ
 חִי וַיֵּאֱמָן הוּא וְכָל־בֵּיתוֹ׃
 נד זֶה הוּא הָאוֹת הַשְּׁנַיִ אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעַ בְּגָלִיל בְּשׁוּבוֹ
 מִיְהוּדָה׃

פרק ה

א וְאַחֲרֵי־כֵן בָּא מוֹעֵד חַג הַיְהוּדִים וַיַּעַל יְשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִמָּה׃
 ב וּבִירוּשָׁלַיִם בְּרַבְתָּ מַיִם עַל־יַד שַׁעַר הַצֹּאֵן אֲשֶׁר קָרְאוּ
 ג לָהּ בְּלִשׁוֹן עֵבְרִית בֵּית־חֲסֵדָא וְלָהּ חַמְשָׁה אֱלֻמוֹת׃
 ד וְשָׂם שָׁכְבוּ רַבִּים חוֹלִים עוֹרִים פְּסָחִים וַיְבַשִּׁי־כַח וְהֵם
 ה מִיְחָלִים שָׂם עַד אֲשֶׁר־יִגֹּעוּ הַמַּיִם׃
 ו כִּי לַעֲד מִן־הַעֲתִים יָרַד מִלְּאָף אֶל־הַבְּרֵכָה וְהִרְתִּיחַ
 ז אֶת־הַמַּיִם וְהָיָה הִרְאִשׁוֹן הִירַד שָׂם אַחֲרַי אֲשֶׁר רִתְחוּ
 ח הַמַּיִם וּרְפָא לוֹ מִכָּל־מַחֲלָה אֲשֶׁר דִּבְקָה־בּוֹ׃
 ט וְאִישׁ הָיָה שָׂם אֲשֶׁר חָלָה אֶת־חֲלָיו שְׂמַנָּה וּשְׁלָשִׁים
 י שָׁנָה׃
 יא וַיִּרְא אִתּוֹ יְשׁוּעַ שֹׁכֵב עַל־מִשְׁכָּבוֹ וַיִּדַּע כִּי שָׁכַב בֶּן יָמִים
 יב רַבִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲפִץ אַתָּה לְהַרְפֵּא׃
 יג וַיַּעַן אִתּוֹ הַחוֹלָה אֲדַנִּי אֵין לִי אִישׁ יוֹרִידֵנִי
 יד אֶל־הַבְּרֵכָה לְעַת רִגְשַׁת הַמַּיִם וְאַנִּי טָרְסָם אֲרַד וַיִּרַד אַחַר
 טו לְפָנָי׃

ל לא אוכל לעשות דבר מלבי כִּאֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּן אֶשְׁפֹּט
 ומשפטי משפט-צדק כי לא רצוני אני מבקש כי
 אם-רצון האב אשר שליחי:
 לא אם-אני לבדי מעיד עלי לא נאמנה עדותי:
 לב אף יש עד אחר לי ונדעתי כי עדותו אשר-הוא מעיד
 עלי נאמנה:
 לג אתם שלחתם אל-יוחנן והוא העיד עדות אמת:
 לד ואני לא מאדם אקח לי עדות אף הדברים האלה דברתי
 למען אתם תנשעון:
 לה הוא היה לפיד בער ומאיר ובאורו הואלתם להתעלם
 עד-ארגיעה:
 לו ולי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן-לי
 אבי לכלותם המעשים האלה אני עשה והם מעידים
 עלי כי שלחני האב:
 לז והאב אשר שלחני הוא העיד עלי ואתם את-קלו
 לא-שמעתם מעולם ואת-תארו לא ראיתם:
 לח ואין דברו שכן בקרבכם כי אתו אשר שלח לא תאמינו
 בו:
 לט אתם דרשים מעל-פתי הקדש כי בהם אתם אמרים
 חיי עולם לכם והם המה המעידים עלי:
 מ ולא אביהם לבא אלי להיות לכם חיים:
 מא כבוד לא-אקח מבני אדם:
 מב ואתכם ידעתי כי אין-אהבת אלהים בקרבכם:
 מג אנכי הנה באתי בשם אבי ולא החזקתם בי ואם-יבא
 אחר בשם עצמו בו תחזיקון:
 מד איך תוכלו להאמין אחרי אשר תרדפו כבוד איש
 מרעהו ואת-הכבוד הבא מאת האלהים האחד לא
 תבקשון:
 מה אל-תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני האב יש
 אחד מביא שטנה עליכם משה אשר בטחתם בו:
 מו כי לו האמנתם במשה האמנתם גם-כי כי עלי הוא
 כתב:
 מז אף אם-בכתביו לא תאמינו איך תאמינו בדברי:

פרק ו

א ויהי אחרי-כן ויעבר ישוע אל-עבר ים-הגליל הוא ים
 טיבריה:
 ב והמון עם-רב הלכו אחריו כי ראו את-האותות אשר
 עשה לחולים:
 ג ויעל ישוע אל-ההר וישב-שם עם-תלמידיו:
 ד ומועד הפסח חג היהודים קרב לבוא:
 ה וישא ישוע את-עניו וירא המון עם-רב בא אליו ויאמר
 אל-פילפוס מאין נשבר להם לחם לאכל:
 ו והוא דבר כזאת לנסותו כי הוא ידע את-אשר יעשה:

ח ויאמר אליו ישוע קום שא את-משכבך והתהלך:
 ט ופתאם שב האיש לאיתנו וישא את-משכבו וילך:
 י והיום ההוא היה יום השבת ויאמרו היהודים אל-האיש
 הנרפא הלא שבת היום ואין לך לשאת את-המשכב:
 יא ויען אתם לאמר הרפא אתי הוא אמר אלי שא
 את-משכבך והתהלך:
 יב וישאלהו מי הוא האיש אשר אמר אליך שא
 את-משכבך והתהלך:
 יג והנרפא לא ידע מי הוא כי ישוע הלך-לו בהתאסף
 עם-רב במקום ההוא:
 יד אחרי-כן מצא אתו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו
 ראה כי נרפאת אל-תוסף לחטא פן-תאנה אליך רעה
 גדולה מזאת:
 טו וילך האיש ויגד ליהודים כי-ישוע הוא אשר רפאו:
 טז ועל-פני רדפו היהודים את-ישוע ויבקשו המיתו עקב
 אשר עשה זאת בשבת:
 יז ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד-עתה וגם-אני פעל
 הנני:
 יח ובעבור זאת בקשו היהודים בחפץ יתר להרגו כי לא
 רק את-יום השבת חלל כי אם גם-אמר על-אלהים כי
 הוא אביו וכי הוא דומה לאלהים:
 יט ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם הבן
 לא-יוכל לעשות דבר מלבד בלתי את אשר-ראה
 מה-פעל האב כי את-אשר הוא עשה עשה גם-הבן
 כמהו:
 כ כי האב אהב את-הבן ומראה אתו את-כל אשר הוא
 עשה וגדלות מאלה יראנו להיות לפלא בעיניכם:
 כא כי כאשר האב מעלה ומחיה את-המתים פן יחיה
 גם-הבן את-אשר חפץ בו:
 כב והאב לא-ישפט איש אף בל-משפטו נתן ביד הבן:
 כג למען יכבדו כלם את-הבן כאשר יכבדו את-האב מי
 אשר לא-יכבד את-הבן איננו מכבד את האב אשר
 שלחו:
 כד אמן אמן אני אמר לכם המקשיב לדברי ומאמין
 בשלחי יש-לו חיי עולם ולא יבא להשפט כי-עבר
 ממנות לחיים:
 כה אמן אמן אני אמר לכם כי-תבא עת וכי גם-באה
 והמתים ישמעו את-קול בן-האלהים והשמעים חיה
 יחיו:
 כו כי כאשר חיי האב ממקור עצמו פן נתן לבן להיות-לו
 חיו ממקור עצמו:
 כז וגם-כח נתן בידו לעשות משפט כי בן-האדם הוא:
 כח על-זאת אל-תתמהו תמה כי הנה יום בא וכל-שכני
 קבר ישמעו את-קולו ויעלו:
 כט העשים טוב ועמדו לחיים והעשים רע יעמדו למשפט:

ו יצען אתו פילפוס מאתים דינר לחם לא-ישפק להם
 לאכל ממנו איש איש פת קטנה:
 ח ואחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס אמר אליו
 לאמר:
 ט ישנו פה נער אחד ולו חמשה לחם שערים ודגים שנים
 אף מה אלה לעם-רב כזה:
 י ואמר ישוע הושיבו את-האנשים וישבו כחמשת
 אלפים איש למספרם בנאות השא אשר נמצא שם
 למקביר:
 יא ויקח ישוע את-כפרות הלחם ויברך ויחלק לתלמידיו
 והתלמידים לכל-הישיבים שמה וגם מן-הדגים נתן
 להם כמות נפשים:
 יב ואחרי אשר שבעו אמר אל-תלמידיו אספו
 את-הפתותים הנותרים לכלי יאבד מאומה:
 יג ויאספו וימלאו שנים-עשר סלים פתותים אשר הותרו
 האכלים מן-חמשה לחמי השערים:
 יד ויהי כראות העם את-האות הזה אשר עשה ישוע
 ויאמרו אמנה זה הוא הנביא הבא לתבל ארצה:
 טו וידע ישוע כייבאו ותפשו-בו לעשתו למלך על-בן
 חלץ מהם עוד הפעם אל-ההר לבדו:
 טז ויהי לעת ערב וילכו תלמידיו אל-הים ויגדו באניה
 ויעברו אל-עבר הים אל-כפר נחום:
 יז והנה חשוך בא וישוע עוד לא-בא אליהם:
 יח ויהי סער גדול עבר והים הלך וסער:
 יט ויחחרו כמרחק עשרים וחמש או שלשים מענות ויכאו
 את-ישוע הולך על-פני הים הלוך וקרב אל-האניה
 ויכאו:
 כ ויאמר אליהם אני הוא אל-תיכאו:
 כא ויואילו לקחת אתו אל-האניה והנה פתאם הגיעה
 האניה אל-היבשה אל-מחוז חפצם:
 כב ויהי ממחרת ויכאו המון העם העמד מעבר לים כי
 מבצעדי האניה לא היתה שם אניה אחרת כי אם-אחת
 אשר ירדו-בה תלמידיו וכי לא-יכד ישוע בה
 עם-תלמידיו כי אם-תלמידיו עברו לבהם:
 כג רק אניות אחרות הגיעו מטיבריה מקרוב למקום אשר
 אכלו-שם את-הלחם פאשר ברח האדון:
 כד ועל-בן בראות המון העם כי ישוע איננו שם ואף-לא
 תלמידיו יגדו גם-המה באניות האלה ויבאו
 כפר-נחום לבקש את-ישוע:
 כה וימצאהו מעבר לים ויאמרו אליו רבנו מתי באת הנה:
 כו וצען אתם ישוע לאמר אמן אמן אני אמר לכם הן לא
 בקשתם אתי יצען אשר ראיתם את-אתותי כי אם-יצען
 מכפרות הלחם אכלתם ושבעתם:

כז אל-תעמלו בעד אכל אבד כי אם-בעד לחם עמד לחיי
 עולם אשר בן-האדם יתן לכם כפי-עליו חתם האלהים
 הקב את-חמתו:
 כח ויאמרו אליו מה-נעשה אשר נפעל פעלות אלהים:
 כט ויצען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כפי-תאמינו
 באיש אשר שלחו אליכם:
 ל ויאמרו אליו ומה-האות אשר תעשה כי נראה ונאמין
 בך מה-תפעל:
 לא אבותינו אכלו את-המנן במדבר ככתוב לחם שמים
 נתן-למו לאכל:
 לב ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם משה לא
 נתן לכם לחם שמים כי אם-אבי נתן לכם לחם אמת
 מן-השמים:
 לג כפי-לחם אלהים הוא היכר מן-השמים והנותן חיים
 לעולם:
 לד ויאמרו אליו אדנינו תנה-לנו את-הלחם הזה תמיד:
 לה ויאמר אליהם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל-הבא
 אלי לא ירעב וכל-המאמין בי לא יצמא עוד לעולם:
 לו ואמר אליכם אשר ראיתם אתי ולא האמנתם בי:
 לז כל-איש אשר אתו יתן-לי הקב יבא אלי והבא אלי לא
 אגרושנו מפני:
 לח כי ירדתי מן-השמים לא לעשות רצוני כי אם-רצון
 הקב אשר שלחי:
 לט וזה רצון הקב אשר שלחי כי את-אשר נתן לי לא-יאבד
 לי אף אחד כי אקימנו ביום האחרון:
 מ כי זה רצון אבי מי אשר ראה את-הבן ומאמין בו
 יהי-לו חיי עולם ואני אקימנו ביום האחרון:
 מא וילנו עליו היהודים על כפי-אמר אנכי הוא לחם היכר
 מן-השמים:
 מב ויאמרו הלא זה הוא יוסף אשר ידענו
 את-אביו ואת-אמו ואיך יאמר הוא מן-השמים ירדתי:
 מכ וצען ישוע ויאמר אליהם אל-נא תהי תלויה ביניכם:
 מד לא-יוכל איש לבא אלי בלתי אם-ימשיכהו הקב אשר
 שלחני ואני אקימנו ביום האחרון:
 מה הלא כתוב בנביאים וכל-בניך למודי יהנה כל-השמע
 מן-הקב ולמד ממנו יבא אלי:
 מו ולא פיראה אדם את-הקב כי רק זה אשר מאת יהנה
 הוא ראה את-הקב:
 מז אמן אמן אני אמר לכם כל-המאמין בי יש-לו חיי
 עולם:
 מח אני הוא לחם החיים:
 מט אבותיכם אכלו את-המנן במדבר וימתו:
 נ וזה הוא הלחם היכר מן-השמים לבעבור יאכל-אדם
 ממנו ולא ימות:

פרק ז

א אַחרי־כן נסע ישוע הנה ונהנה בגליל כי לא אבה לנסע
ב ביהודה אחרי־אשר בקשו היהודים להרגו:
ג ויקרב חג היהודים חג הסוכות:
ד ויאמרו אליו אחיו וְלֹדֶ־לָךְ אֶל־אַרְצָךְ יְהוּדָה
למען יראו תלמידיך גם־שם אֶת־הַעֲלִילָת אֲשֶׁר־אַתָּה
עושה:
ה כי אין־איש עשה דָּבָר בְּסֵתֶר וּמִבְקֵשׁ הוּא לְהוֹדֵעַ נֶגְדַת
הַשֵּׁמַשׁ וְאִם כֵּן אַתָּה עוֹשֶׂה קוֹם הוֹדֵעַ בְּאַרְצָךְ:
ו כי־אחיו גם־הם לא האמינו בו:
ז ויאמר אליהם ישוע עוד לא־באתם עִתִּי עַד־הֵנָּה וְעַתָּה
היא אֲתֶכֶם תִּמְיֵד:
ח העולם לא־תוכל לשנא אֲתֶכֶם וְאִתִּי תִשְׁנָא עַקֵּב עַדוּתִי
כִּי כִּי רָעִים מַעֲשֵׂיהֶם:
ט עלו אֲתֶם לְעֵת הַחַג וְאֲנִי לֹא אֵעֲלֶה לְעֵת הַחַג עִתָּה כִּי
לֹא מְלָאָה עִתִּי עַד־כֹּה:
י כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְמַהֲמַה בְּגַלִּיל:
יא וְאַחֲרָי אֲשֶׁר עָלוּ אַחֲרָיו לְעֵת הַחַג עָלָה גַם־הוּא לֹא בְּגִלוּי
כִּי אִם־כִּמְסֻתָּתָר:
יב וַיִּבְקְשׂוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים בְּחַג וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אֵיפֹא הוּא:
יג וַיְהִי הַעֵם נֶדוֹן הַרְבֵּה אֵלֶּה אֹמְרִים כִּי־טוֹב הוּא וְאֵלֶּה
אֹמְרִים לֹא כִּי־מִתְעַה הוּא אֶת־הַעֵם:
יד אָפֶס אֵין־אִישׁ מְדַבֵּר עֲלָיו בְּגִלוּי מִפְּנֵי יִרְאַת הַיְהוּדִים:
טו וַיְהִי בַתּוֹךְ יָמֵי הַחַג וַיַּעַל יֵשׁוּעַ וַיְלַמֵּד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
טז וַיְהִי־וְהַיְהוּדִים תִּמְהוּוּ לֵאמֹר מֵאַיִן יָדַע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא
לָמַד:
טז וַיַּעַן אֲתֶם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרַתִּי שְׁלִי אֲנִי מוֹרֶה כִּי
אִם־תּוֹרַת שְׁלֹחִי:
יז מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ הוּא יָדַע תּוֹרַתִּי אִם־מֵאֵת
אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלְּבִי אֲנִי מוֹרֶה:
יח הַמוֹרֶה מִלְּבוֹ אֶת־כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְּקֵשׁ וְהַמְּבַקֵּשׁ כְּבוֹד
שְׁלֹחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:
יט הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַתּוֹרָה וְאֵין־אִישׁ מִכֶּם שֹׁמֵר
אֶת־הַתּוֹרָה מִדּוּעַ תִּבְקְשׂוּ לְהַרְגוּנִי:
כ וַיַּעַן הַעֵם וַיֹּאמֶר רִיחַ רָעָה בָּךְ מִי אֵיפֹא מִבְּקֵשׁ לְהַרְגֶּךָ:
כא וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פְּעֻלָּה אַחַת פְּעַלְתִּי וְכָל־כֶּכֶם
תִּתְמַהוּוּ:
כב הֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹלַת אֶף כִּי־לֹא מִמֶּשֶׁה הִיא כִּי
אִם מִן־הָאֲבוֹת וְעַל־כֵּן בִּשְׂבַת תְּמוּלוּ בְּיָזְכְּרֶךָ:
כג וְעַתָּה אִם־בִּשְׂבַת הַמּוֹל זִמּוּל בְּיָזְכְּרֶךָ לְבַעֲבוֹר לֹא תוֹפֵר
תּוֹרַת מֹשֶׁה לְמַה־זֶּה תִּתְעַבְּרוּ־בִי עַל כִּי־רַפְּאֵתִי אִישׁ
כָּלוּ בִּשְׂבַת:
כד אֶל־תִּשְׁפֹּטוּ לְעֵינַיִם כִּי אִם־מִשְׁפָּט־צָדֵק שִׁפְטוּ:

כא אֲנִכִּי לָחֶם חַיִּים הִירַד מִן־הַשָּׁמַיִם אָדָם כִּי־יֵאָכֵל מִלֶּחֶם
הַזֶּה וְחַי לְעוֹלָם וְהַלָּחֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר
אֲתַנְּנוּ בְּעַד חַיֵּי הָעוֹלָם:
כב וַיִּרְגְּנוּ הַיְהוּדִים בִּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יוּכַל זֶה לְתַת־לָנוּ
אֶת־בְּשָׂרוֹ לֶאֱכֹל:
כג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־לֹא
תֵאָכְלוּ מִבְּשָׂר בֶּן־הָאָדָם וּמִדָּמּוֹ לֹא תִשָּׁתוּ לֹא יִהְיֶה לָכֶם
חַיִּים בְּעַצְמוֹתֵיכֶם:
כד הָאֲכֹל מִבְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה מִדָּמַי יִשְׁלֹחַ חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי
אֲקִימְנוּ בַיּוֹם הַהֵוא:
כה כִּי בְּשָׂרִי הוּא אֲכֹל אֶמֶת וְדָמִי שְׁקוּי אֶמֶת:
כו הָאֲכֹל אֶת־בְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה אֶת־דָּמִי הוּא יִשְׁכַּן־בִּי וְאֲנִי
בוֹ:
כז כִּי כִּמוֹ הָאֵב הַחַי שְׁלַחְנִי וְאֲנִי חַי בְּגַלְלוֹ כֵּן הָאֲכֹל אֹתִי
גַם־הוּא יִחְיֶה בְּגַלְלִי:
כח זֶה הוּא הַלָּחֶם הִירַד מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמֶן אֲשֶׁר אֲכָלוּ
אֲבוֹתֵיכֶם וּמָתוּ הָאֲכֹל מִן־הַלָּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם:
כט כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלִמְדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכַפְר־נַחֲוֹם:
ס וְרַבִּים מִתְּלַמִּידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קָשָׁה הַדְּבָר הַזֶּה מִי
יִכָּל לִשְׁמַעוֹ:
סא וַיֵּשׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תִלְמִידָיו מְלִינִים עַל־זֶה וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הַזֶּה הִיָּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ:
סב וּמַה־יִּהְיֶה כִּי־תֵרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם עָלָה אֶל־אֲשֶׁר
הִי־הַשָּׁמַיִם לְפָנָיִם:
סג הַרוּחַ הוּא הַמְּחַיֶּה וְהַבְּשָׂר לֹא־יַצְלִיחַ לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הַסֵּם וְחַיִּים:
סד אֶף־יֵשׁ אֲנָשִׁים בְּכֶם אֲשֶׁר אֵין אֲמֵן בָּם כִּי יֵשׁוּעַ יָדַע
מֵרֵאשׁ מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר יִסְגִּירָהוּ:
סה וַיֹּאמֶר בְּעֵבוֹר זֶה הַגִּדְתִּי לָכֶם כִּי לֹא־יִכָּל אִישׁ לְבֹא אֵלַי
בְּלִתִּי אִם־נִתּוֹן־לוֹ מֵאֵת הָאֵב:
סו וּבְעֵבוֹר הַדְּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֲרָיו רַבִּים מִתְּלַמִּידָיו וְלֹא
הִלְכוּ עוֹד עִמּוֹ:
סז וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־שֹׁנֵי הַעָשָׂר הַיֹּשֵׁב אֶת־לְבַבְכֶם לְשׁוֹב
מֵאַחֲרַי גַם־אַתֶּם:
סח וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס אֲדֹנָי אֶל־מִי גִלְּךָ וְדַבְּרִי חַיֵּי
עוֹלָם עִמָּךְ:
סט וַאֲנַחְנוּ הָאֲמֵנוּ וְגַם־יָדַעְנוּ כִּי אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־אֵל
חַי:
ע וַיַּעַן אֲתֶם יֵשׁוּעַ הֲלֹא שָׁנִים עָשָׂר בְּחַרְתִּי בְכֶם וְאַחַד
מִכֶּם שָׁטָן הוּא:
סז וְזֹאת דִּבֶּר עַל־יְהוּדָה בֶּן־שַׁמְעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת כִּי זֶה נִכּוֹן
הִיָּה לְהַסְגִּירוֹ וְהוּא אַחַד מִשְׁנֵי הַעָשָׂר:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִקְדִּימוֹן הוּא אֲשֶׁר-בָּא אֵלָיו לְפָנַי וְהוּא
 אֶחָד מִן-הַפְּרוֹשִׁים:
 הַכִּי תִשְׁפֹּט תּוֹרַתְנוּ אֶת-הָאָדָם בְּטָרְם יִשְׁמַע מֵה-בְּפוּי
 וּבְטָרְם יִדְעַ מֵה-עֲשֵׂה:
 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲמִן-הַגְּלִיל גַּם-אַתָּה דָרַשׁ וַחֲקֹר כִּי
 לֹא-קָם נְבִיא מִן-הַגְּלִיל:

פרק ח

א וַיֵּלְכוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁוַע הֵלֶךְ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:
 ב וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיָּבֵא עוֹד אֶל-הַהֵיכָל וְכָל-הָעָם בָּאוּ אֵלָיו
 וַיֵּשֶׁב וַיְלַמְדֵם:
 ג וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הִבִּיאוּ לְפָנָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְפָּשָׂה
 בְּנֹאֲפוּסִיָּה וַיַּעֲמִדוּהָ בַתְּרוֹף:
 ד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ הָאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְפָּשָׂה בְּנֹאֲפוּסִיָּה
 כְּגִנֵּב בַּמַּחְתָּרָת:
 ה וּבַתּוֹרָה צִוְּה-לָנוּ מִשָּׂה לְסָקֵל בְּאֲבָנִים אִשָּׁה כְּזֹאת
 וּמֵה-תֹאמַר אַתָּה:
 ו כְּזֹאת אָמְרוּ לְנִסּוֹתוֹ לְמִצָּא עֲלָיו דְּבַר לְשִׁטְנוֹ וַיִּשְׁתַּוְּחַח
 יִשְׁוַע וַיִּתֵּן בְּאֲצָבָעוֹ עַל-הָאָרֶץ:
 ז וְכָאֲשֶׁר הוֹסִיפוּ לְשָׂאֵל אֹתוֹ וַיִּקָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי-בְכֶם
 יָקִי מַעְזוֹן יְדֵה-כֶּה אָכֵן רֹאשׁוֹנָה:
 ח וַיִּשְׁתַּוְּחַח שָׁנִית וַיִּתֵּן עוֹד עַל-הָאָרֶץ:
 ט וְהֵם כְּשִׁמְעֵם אֶת-זֹאת וַיֵּף לָבָם אֲתָם יָצְאוּ אִישׁ אִישׁ
 מִדָּקָן וְעַד-צִעִיר וַיִּנְתֵּר יִשְׁוַע לְבַדּוֹ וְהָאִשָּׁה עִמָּדָת בַּתְּרוֹף:
 י וַיִּקָּם יִשְׁוַע וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ בַּלְּמִי הָאִשָּׁה לְבַדָּה וַיֹּאמֶר
 אִשָּׁה אֵימָה הֵם שִׁטְנִיךָ הַכִּי לֹא הִרְשִׁיעַךָ אִישׁ:
 יא וַתֹּאמֶר אֵין גַּם-אֶחָד אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יִשְׁוַע גַּם-אֲנִי
 לֹא אֲרִשִׁיעַךָ לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֶל-תַּחֲטָאֵי עוֹד:
 יב וַיּוֹסֶף יִשְׁוַע וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר אֲנִכִּי אוֹר הַעוֹלָם
 הַהֵלֶךְ אַחֲרַי לֹא יִלְךָ בַּחֲשָׁךְ כִּי-לֹא אוֹר הַחַיִּים:
 יג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוֹשִׁים אַתָּה מַעֲרִיד עֲדוּת לְנַפְשֶׁךָ עֲדוּתְךָ
 לֹא נֹאמְנָה:
 יד וַיַּעַן יִשְׁוַע וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַף אִם-אֲנִי מַעֲרִיד לְנַפְשִׁי
 עֲדוּתִי נֹאמְנָה כִּי-יִדְעַתִּי מֵאֵין בָּאתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֶךְ
 וְאַתֶּם אֵינְכֶם יֹדְעִים מֵאֵין בָּאתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֶךְ:
 טו אַתֶּם דְּנִים לְעֵינַי כִּשְׁר וְאֲנִי אֵינְנִי דָן אַף לֹא-לְאֶחָד:
 טז וְאַף לֹו-דָן הֵייתִי דֵינִי דֵינִי אֶמֶת כִּי אֵינְנִי לְבַדִּי כִּי
 אִם-אֲנִי וְהָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי:
 יז וְגַם בַּתּוֹרַתְכֶם כְּתוּב כִּי עַל-פִּי שָׁנִים עֲדִים יָקוּם דְּבַר:
 יח אֲנִי הוּא הַמַּעֲרִיד עֲדוּת לְנַפְשִׁי וְאָבִי אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי
 גַּם-הוּא לִי לְעַד:
 יט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אָבִיךָ אִיו וַיַּעַן יִשְׁוַע לֹא יִדְעַתֶּם גַּם-אֲתִי
 וְגַם-לֹא אֶת-אָבִי לֹו יִדְעַתֶּם אֲתִי אִזּוֹ יִדְעַתֶּם גַּם אֶת-אָבִי:

כה וַיֹּאמְרוּ אַחֲדִים מִיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר הֵם
 מְבַקְשִׁים לְהַמִּיתוֹ:
 כו וְהִנֵּה הוּא מְדַבֵּר כְּרַבִּים וְהֵם אֵינָם אֹמְרִים לוֹ דְּבַר הַאֲף
 אֲמָנָם הִפִּירוּ שְׁרִינּוּ כִּי-בְאַמַּת הוּא הַמְּשִׁיחַ:
 כז אַף אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה יִדְעֵנוּ מֵאֵין הוּא אָבֵל הַמְּשִׁיחַ כְּבֹאוֹ
 לֹא-יִדְעַ אָדָם מֵאֵין בָּא:
 כח אִזּוֹ יִלְמַד יִשְׁוַע בַּמַּקְדָּשׁ וַיִּקְרָא לֵאמֹר אָכֵן יִדְעַתֶּם אֲתִי
 גַם-יִדְעַתֶּם מֵאֵין אֲנִי אַף מַלְבִּי לֹא-בָאתִי כִּי יֵשׁ נֹאמָן
 אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי וְאַתֶּם לֹא יִדְעַתֶּם אֲתוֹ:
 כט וְאֲנִי יִדְעַתִּי אֲתוֹ כִּי מֵאתוֹ אֲנִי וְהוּא שָׁלַחְנִי:
 ל וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְשׂוֹ וְאִישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ יָד כִּי עוֹד לֹא-בָאָה
 עֲתוֹ:
 לא וְרַבִּים מִן-הָעָם הֶאֱמִינוּ-בּוֹ וַיֹּאמְרוּ הַכִּי הַמְּשִׁיחַ כְּבֹאוֹ
 יַעֲשֶׂה אֵתוֹת רַבִּים מֵאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה:
 לב וַיִּשְׁמַעוּ הַפְּרוֹשִׁים כִּי הָעָם מֵתְלַחֲשִׁים כְּזֹאת עַל-אֲדוּתָיו
 וַיִּשְׁלַחוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוֹשִׁים מִשְׁרָתִים לְתַפְשׂוֹ:
 לג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁוַע עוֹד מַעֲט מְזַעַר אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְאֵלְךָ
 לִי אֶל-שְׁלַחִי:
 לד תִּבְקְשִׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבְאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אֲתָם
 לְבֹא שְׁמָה:
 לה וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אִישׁ אֶל-אָחִיו אָנָּה יִלְךָ זֶה כִּי לֹא
 נִמְצָא אֲתוֹ הֵילֶךְ אֶל-הַנְּפוּצִים בְּאֶרֶץ יַנָּן וּלְלַמַּד
 אֶת-הַיְּהוּדִים:
 לו מֵה-הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר תִּבְקְשִׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבְאֲשֶׁר
 אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אֲתָם לְבֹא שְׁמָה:
 לו וַיְהִי בַיּוֹם הַהַזְּרוֹן הַגָּדוֹל בְּחָג וַיַּעֲמֵד יִשְׁוַע וַיִּקְרָא הוּי
 כָּל-צִמָּא לְכוּ אֵלַי וּשְׁתּוּ:
 לח הַמַּאֲמִין כִּי כְּדַבֵּר הַכֹּתוּב מִקְרָבוֹ יִזְלוּ נַחְלֵי מַיִם חַיִּים:
 לט כְּזֹאת דְּבַר עַל-הַרוּחַ אֲשֶׁר תִּנַּח עַל-הַמַּאֲמִינִים בּוֹ כִּי
 עוֹד לֹא-נִשְׁפָּף רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּטָרְם לְקַח יִשְׁוַע אַחַר כְּבוֹד:
 מ וַיֵּשׁ מִן-הָעָם כְּשִׁמְעֵם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמְרוּ אָכֵן זֶה
 הוּא הַנְּבִיא:
 מא וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ וְאַחֲרֵים אָמְרוּ
 הֲמִן-הַגְּלִיל יָבֵא הַמְּשִׁיחַ:
 מב הֲלֹא הַכֹּתוּב אָמַר כִּי מִזְרַע דָּוִד מִבֵּית-לְחָם הָעִיר חֲנָה
 דָּוִד מִשָּׁם יָצָא הַמְּשִׁיחַ:
 מג וַיַּחֲלַק הָעָם בְּהִצְתָּם עֲלָיו:
 מד וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר רָצוּ לְתַפְשׂוֹ וְאִישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ יָדוֹ:
 מה וַיִּשְׁוּבוּ הַמְּשָׁרְתִים אֶל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוֹשִׁים וְהֵם
 אָמְרוּ אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ לֹא-הִבָּאתֶם אֲתוֹ:
 מו וַיַּעֲנוּ הַמְּשָׁרְתִים לֵאמֹר מַעוֹלָם לֹא-דָבַר אָדָם כְּמֵהוּ:
 מז וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַפְּרוֹשִׁים הַכִּי נִדְחַתֶּם גַּם-אַתֶּם:
 מח הַכִּי הֶאֱמִין בּוֹ אַחַד הַשָּׂרִים אוֹ אַחַד הַפְּרוֹשִׁים:
 מט לְבַד הַהֶמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינָם יֹדְעִים אֶת-הַתּוֹרָה אֲרוּרִים
 הַמָּה:

^{כב} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אַבְיָכֶם תִּאָּהֲבוּנִי כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יִצְאָתִי וּמֵאֵתוֹ כְּאֵתִי וְלֹא-מִלְּבִי כִּי-הוּא שְׁלַחְנִי:

^{כג} מִדּוֹעַ לֹא תִבְיֵנוּ נִיב שְׁפָתַי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא-תוֹכְלוּן לְהַשְׁכִּיל אֶל-תּוֹרָתִי:

^{כד} אַתֶּם מֵאֵת אַבְיָכֶם הַשֹּׁטֵן הַנֶּכֶם וְתַתְּמַכְרוּ לְעִשׂוֹת כְּתֹאנֹת אַבְיָכֶם הוּא הָיָה רִצְחַן נְפֹשׁוֹת מְרֹאֵשׁ וּבְמוֹ-אֲמַת לֹא עָמַד כִּי אֲמַת אֵין-כּוֹ פֶּאֶשֶׁר יִדְבֵר כְּזָב מִלְּבֹו הוּא דִבֵּר כִּי-מִשְׁקֵר הוּא וְאַבִּי כָל-מִשְׁקֵר:

^{כה} וְאֲנִי פֶּאֶשֶׁר אֲמַת אֲנִי דִבֵּר לֹא תִאֲמִינוּ לִי:

^{כו} מִי-מִכֶּם יִכְזִיבֵנִי עַל-שִׁמְצֵן דְּבָר וְאִם דִּבֵּר אֲמַת אֲנִי מִדּוֹעַ לֹא-תִאֲמִינוּ לִי:

^{כז} מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דְּבָרֵי אֱלֹהִים וְאַתֶּם לֹא תִשְׁמַעוּנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אַתֶּם:

^{כח} וַיַּעֲנוּ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא הֵיטֵב דִּבְרָנוּ כִּי שְׁמֹרֵנִי אַתָּה רוּחַ רְעָה בָּךְ:

^{כט} וַיַּעַן יְשׁוּעַ רוּחַ רְעָה אֵין-כִּי כִּי אִם-מִכְּבֹד אֲנִי אֶת-אַבִּי וְאַתֶּם תִּבְזִי:

^ל וְאֲנִי לֹא אֶת-כְּבוֹדִי אֲנִי מִכְּקֹשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מִכְּקֹשׁוֹ וְגַם-יִשְׁפֹּט:

^{לא} אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת-דְּבָרֵי לֹא יִרְאֶה-מָוֶת לְעוֹלָם:

^{לב} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְהוּדִים עַתָּה יִדְעוּנוּ כִּי-רוּחַ רְעָה בָּךְ גַּם-אֶבְרָהָם מֵת גַּם-הַנְּבִיאִים וְאַתָּה אֲמַרְתָּ אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת-דְּבָרֵי לֹא יִטְעַם-מָוֶת לְעוֹלָם:

^{לג} וַיִּגְדֹּל אַתָּה מֵאַבְרָהָם אַבְיָנוּ אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מֵתוּ מֵהַ תַּעֲשֶׂה בְּנִפְשֶׁךָ:

^{לד} וַיַּעַן יְשׁוּעַ אִם-אֲנִי אֲתֵן כְּבוֹד לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי כְּאֵין אֶךְ אַבִּי הוּא מִכְּבֹדֵנִי אֲשֶׁר עָלָיו תִּאֲמְרוּן כִּי הוּא אֱלֹהִים:

^{לה} וְאַתֶּם לֹא יִדְעֶתֶם אֹתוֹ אֶךְ אֲנִי יָדַעְתִּי אֹתוֹ וְכִי-אֹמֵר לֹא יִדְעֵתִיו אֲהִיָּה מִכְּזָב כְּמוֹכֶם אֲכֵן יִדְעֵתִיו וְאַתְּ-דִּבְרוּ אֲנִי שִׁמֵּר:

^{לו} אַבְרָהָם אַבְיָכֶם הִתְעַלֵּס לְרֹאוֹת אֶת-יְוָמִי וַיִּרְא וַיִּשְׁמַח:

^{לז} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בְּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְאַתְּ-אַבְרָהָם רֵאִיתָ:

^{לח} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אֲנִי הֵייתִי עוֹד עַד לֹא-הָיָה אַבְרָהָם:

^{לט} וַיִּשְׂאוּ אַבְנִים לְרֹגַם אֹתוֹ אֶךְ יְשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן-הַמִּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתֹכֶם וַיִּלָּךְ הַלוֹךְ:

פרק ט

^א וַיְהִי בְּעֶבְרוֹ וַיִּרְא אִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד עוֹר מִרְחֹם אִמּוֹ:
^ב וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבְּנוּ מִי חֲטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדָיו כִּי נוֹלַד עוֹר:
^ט הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-פִּי יוֹחֵן

^א כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְשׁוּעַ בְּבֵית הָאוֹצָר פֶּאֶשֶׁר לְמַד בַּהֵיכָל וְלֹא-תִפְשׂוּ אִישׁ כִּי עוֹד לֹא-בָאָה עֵתוֹ:

^{בא} וַיִּוֹסֶף יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי אֵלֶיךָ לִי וְאַתֶּם תִּבְקֹשְׁנִי וּבְחַטָּאתֵיכֶם תִּמּוּתוּ וְאֶל-אֲשֶׁר אֲנִי הֵלַךְ אַתֶּם לֹא-תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה:

^{בב} וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים הֵי אֲבֹד נִפְשׁוֹ בְּיַדִּים כִּי אֹמֵר אֶל-אֲשֶׁר אֲנִי הֵלַךְ אַתֶּם לֹא-תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה:

^{בג} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אַתֶּם מִשְׁכְּנֵי מִטָּה וְאֲנִי מִשְׁכְּנֵי מַעְלָה אַתֶּם מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי אֵינְנִי מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה:

^{כד} לָכֵן אֲמַרְתִּי לְכֶם כִּי תִמּוּתוּ בְּחַטָּאתֵיכֶם כִּי אִם-לֹא תִאֲמִינוּ-בִּי כִּי-אֲנִי הוּא תִמּוּתוּ בְּחַטָּאתֵיכֶם:

^{כה} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי-זֶה אַתָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא פֶּאֶשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם מְרֹאֵשׁ:

^{כו} יֵשׁ-לִי רַבּוֹת לְדַבֵּר וְלִשְׁפֹּט עֲלֵיכֶם אֲכֵן שְׁלַחִי נְאֻמָּן הוּא וְאַתְּ-הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע מִמֶּנּוּ אֹתוֹ אֲדַבֵּר אֶל-הָעוֹלָם:

^{כז} וְהֵם לֹא הִבִּינוּ זֹאת כִּי עַל-הָאֵב דִּבֵּר אֱלֹהִים:

^{כח} וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ פֶּאֶשֶׁר תִּגְבִּיֵהוּ אֶת-בְּן-הָאָדָם לְמַעַלְהָ אֹז תִּפְּרוּ כִּי-אֲנִי הוּא וְלֹא עֲשִׂיתִי מֵאוּמָה מִלְּבִי כִּי אִם-הַדְּבָר אֲשֶׁר הוֹרֵנִי הָאֵב אֹתוֹ אֲנִי מְדַבֵּר:

^{כט} וְשְׁלַחִי עֲמָדִי הוּא לֹא זָנַח אֹתִי גְלִמּוּד כִּי אֶת-הַטּוֹב בְּעֵינָיו אֲנִי עֹשֶׂה תְּמִיד:

^ל וַיְהִי כִּדְבָרוֹ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּאֲמִינוּ-כּוֹ רַבִּים:

^{לא} וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל-הַיְהוּדִים הַמֵּאֲמִינִים כּוֹ אִם-תַּעֲמְדוּ בְּדַבְּרֵי אֹז תִּהְיוּ תַלְמִידֵי בְּאֲמַת וּבְחַתְמִים:

^{לב} כִּי תִשְׁכִּילוּ אֶת-הָאֲמַת וְהָאֲמַת תַּעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפְשִׁים:

^{לג} וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הֵן זָרַע אַבְרָהָם אֲנַחְנוּ וְלֹא-הָיִינוּ עֲבָדִים לְאָדָם מֵעוֹלָם וְאֵיךְ תֹּאמַר אַתָּה כִּי-חֲפְשִׁים תִּהְיוּ:

^{לד} וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּלְ-אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה חֲטָא עָבַד לְחַטָּא הוּא:

^{לה} וְהַעֲבָד לֹא-יִשָּׁב בְּבֵית עַד-עוֹלָם אֶךְ הַבֵּן יִשָּׁב שָׁם עַד-עוֹלָם:

^{לו} לָכֵן אִם-הַבֵּן יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפְשִׁים חֲפְשִׁים תִּהְיוּ אֶל-נְכוּן:

^{לז} יִדְעֵתִי כִּי-זָרַע אַבְרָהָם אַתֶּם וּבְכָל-זֹאת תִּבְקֹשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדַבְּרֵי אֵין מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם:

^{לח} אֲנִי מְדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר רֵאִיתִי אֲצֹל הָאֵב וְאַתֶּם עֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵאֵת אַבְיָכֶם:

^{לט} וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַבְיָנוּ הוּא אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ לוֹ הֵייתֶם בְּנֵי אַבְרָהָם כְּמַעֲשֵׂי אַבְרָהָם עֲשִׂיתֶם:

^מ וְאַתֶּם מִבְּקֹשִׁים אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ בְּאֲשֶׁר אֲמַת אֲגִיד לְכֶם אֶת אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים כְּזֹאת לֹא עֲשֶׂה אַבְרָהָם:

^{מא} כְּמַעֲשֵׂי אַבְיָכֶם אַתֶּם עֹשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדֵי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ יֵשׁ-לָנוּ אֵב אֶחָד אֱלֹהִים:

ג ויען ישוע לא הוא חטא ולא ילדיו אף לבעבור יראו-בו מעללי-אל:

ד עלי לעולל לעלות שלחי בעוד יום כייבא לילה ואז לא-יוכל איש לעשות מאומה:

ה בעוד אני בעולם אור העולם הנני:

ו הדבר יצא מפיו וירק רק בעפר האדמה ויגבל-חמר וימרח על-עיניו:

ז ויאמר אליו הלה ורחצת בברכת השלח אשר אמר שלוח וילה וירחץ ויבא בעינים פקחות:

ח ויאמרו שכניו הידעים אתו מאז הלא-זה הוא הישב המבקש נדבות:

ט אלה אמרו כיון-הוא נאלה לא-כן רק דומה-לו והוא אמר אני הוא:

י ויאמרו אליו איכה אפוא נפקחו עיניך:

יא ויען איש אשר שמו ישוע גבל חמר וימרח על-עיניו וכה אמר אלי הלה ורחצת בברכת השלח נאלף וארחץ ועיני נפקחו:

יב ויאמרו אליו ואיו ויאמר לא ידעתי:

יג ויביאו את-העור הראה הנה אל-הפרושים:

יד והיום אשר לש ישוע את-הטיח ואת-עיניו פקח הנה יום השבת:

טו ויוסיפו גם-הפרושים לשאל אתו איך נתן לו אור עיניו ויגד להם כי שם טיח על-עיני וארחץ והנה עיני ראות:

טז ויש מן-הפרושים אמרו האיש הזה איננו איש אלהים כי איננו שמר את-השבת ויש אמרו היוכל איש חטא לעשות מופתים כאלה ויהי מדון ביניהם:

יז ויוסיפו ויאמרו אל-העור ומה-תאמר אתה עליו כי פקח את-עיניך ויאמר כי נביא הוא:

יח ולא-האמינו לו היהודים כי עור הנה ואור עיניו נתן לו עד-אשר קראו לילדי העור הראה:

יט וישאלו אתם לאמר הנה בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיך הוא ראה עתה:

כ ויענו אתם ילדיו ויאמרו ידענו בננו הוא זה וגם נולד עור:

כא אבל לא ידענו איך הוא ראה עתה ולא ידענו מי פקח את-עיניו הלא בא בימים הוא שאלו אתו והוא בפיו יגיד לכם:

כב כזאת דברו ילדיו מיראתם את-היהודים אשר כבדו חרצו לנדות את-כל-אשר יודה כי הוא המשיח:

כג על-כן אמרו ילדיו כי בא בשנים הוא שאלו את-פיהו:

כד אז קראו שנית לעור הראה ויאמרו אליו שים-נא כבוד לאלהים אנחנו ידענו כיי-האיש הזה חטא הוא:

כה ויען ויאמר אם-חטא הוא לא ידעתי רק אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה:

כו ויאמרו אליו מה-עשה לך איך פקח את-עיניך:

כז ויען אתם הלא אמרתי לכם ולא שמעתם ומה-לכם לשמע שנית הגם אתם חפצים להיות תלמידיו:

כח ויגדפו אתו ויאמרו אתה הוא תלמידו ואנחנו תלמידי משה אנחנו:

כט ידענו כי אל-משה דבר אלהים וזה האיש לא ידענו מאין הוא:

ל ויען האיש ויאמר אליהם דבר פלא הוא אתם לא ידעתם מאין הוא והוא את-עיני פקח:

לא ואנחנו ידענו כי חטאים לא-ישמע אלהים כי אם-הירא את-האלהים והעשה את-רצונו אתו ישמע:

לב מי שמע מעודו כיי-פקח איש את-עיני הנולד עור מרחם:

לג לולא הנה זה איש אלהים לא-יכל עשות דבר:

לד ויענו ויאמרו אליו הן בעון חוללת ואתה תלמד אתנו וידכפו אתו מעל-פניהם:

לה וישוע שמע כי דכפו אתו מעל-פניהם ויפגשוהו ויאמר התאמין בך-האלהים:

לו ויען ויאמר ומי הוא-זה אדני ואמין בו:

לז ויאמר אליו ישוע הלא ראית אתה תלמד אתה המדבר אליך זה הוא:

לח ויאמר הנני מאמין אדני וישתחו לו:

לט ויאמר ישוע אני לדין באתי בארץ למען העורים יהיו ראים והראים יהיו עורים:

מ ומן-הפרושים אשר היו עמו ושמעו את-דבריו אמרו הגם אנחנו עורים:

מא ויאמר אליהם ישוע לו עורים הייתם לא-הנה בכם עון אבל אתם אמרים כי הנכם ראים לכן נמצא עון בכם:

פרק י

א אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא-יבא דרך השער אל-מכלאות הצאן כי אם-יעלה בדרך אחר גנב הוא וישדד:

ב ואיש הבא דרך השער הוא רעה הצאן:

ג לו יפתח השער והצאן תשמענה בקלו והוא בשמות יקרא אל-צאנו ויוציאן:

ד בהוציאו את-כל-צאנו יעבור לפניהן והלכו אחריו הצאן כי ידעות את-קלו:

ה ואחרי זר לא תלכנה כי תנוסנה מפניו יען קול זרים לא ידעו:

ו את-המשל הזה נשא עליהם ישוע והם לא הבינו מה-זה אשר דבר אליהם:

ז ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אנכי שער הצאן:

ח כל אשר באו לפני גנבים הם וישדדים ולא-שמעו אליהם הצאן:

^א וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים לֵאמֹר עַל-מַעֲשֵׂה טוֹב לֹא נִסְקַלְךָ כִּי אִם-עַל-חֲלוּל הַשֵּׁם בְּאֲשֶׁר כִּי אָדָם אֶתָּה וְהִנֵּךְ אָמַר לְנַפְשְׁךָ אֱלֹהִים אָתָּה:
^ב וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֲלֹא כְתוּב בְּתוֹרַתְכֶם אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם:
^ג וְעַתָּה אִם-אֲנָשִׁים נִקְרְאוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים אַתֶּם וְדָבַר הַכְּתוּב אֵין לְהִשִּׁיב:
^ד אִיךָ תֹאמְרוּן עַל-זֶה אֲשֶׁר קִדְשׁוּ הָאֵב וַיִּשְׁלַחְהוּ בְּאֶרֶץ מִגְדַּף אָתָּה יַעַן אֲמַרְתִּי בֶן-הָאֱלֹהִים אֲנִי:
^ה אִם-לֹא עָשִׂיתִי אֶת-מַעֲשֵׂי אָבִי לֹא תִאֲמִינוּ לִי:
^ו וְאִם-עָשִׂיתִים אִף כִּי לֹא-אֲבִיתֶם לְהִאֲמִין בִּי הֲאֲמִינוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדַי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֲמִינוּ כִּי הָאֵב בִּי וְאֲנִי בְּאָב:
^ז וַיֹּסִיפוּ וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְשׂוּ אִף הוּא נִמְלֹט מִיָּדָם:
^ח וַיֵּצֵא וַיִּשֶׁב אֶל-עֵבֶר הַיַּרְדֵּן אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יוֹחֲנָן הָיָה מְטַבֵּל שָׁם בַּתְּחִלָּה וַיִּשֶׁב שָׁם:
^ט וַיָּבִיאוּ אֵלָיו רַבִּים וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹחֲנָן לֹא-נִתֵּן מוֹפֵת אֲכָל כָּל-אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל-הָאִישׁ הַזֶּה אָמַת הוּא:
^י וַיִּאֲמִינוּ-בּוֹ רַבִּים בַּמְּקוֹם הַהוּא:

פרק יא

^א וַיְהִי אִישׁ חֲלָה וַשְּׁמוֹ אֶלְעָזָר מִבֵּית-עֲנִיָּה מְקוֹם מוֹשֵׁב מֵרְגָם וּמְרֵתָא אַחוּתָּה:
^ב הָיָא מֵרְגָם אֲשֶׁר מְשַׁחָה אֶת-הָאָדוֹן בְּשִׁמְן רִקְחַ וּבִשְׁעָרֵתֶיהָ נִגְבָּה אֶת-רַגְלָיו וְאֶלְעָזָר הוּא אַחִיהָ אֲשֶׁר חָלָה:
^ג וַתִּשְׁלַחְנָה הָאֲחֵיות אֵלָיו לֵאמֹר אֲדָנִי הִנֵּה זֶה אֲשֶׁר נִפְשֶׁךָ אֶהְבְּתָהוּ חֲלָה הוּא:
^ד וַיִּשְׁמַע יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַמְּחִלָּה הַזֹּאת לֹא לְמַנְת כִּי אִם-לְכַבֹּד הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִכְבְּד-בָּהּ בֶּן-הָאֱלֹהִים:
^ה וַיִּשְׁוַע אֶהָב אֶת-מְרֵתָא וְאֶת-אַחוּתָּהָ וְאֶת-אֶלְעָזָר:
^ו וַיְהִי בְשִׁמְעוֹ כִּי חָלָה וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּשֶׁב יוֹמִים בַּמְּקוֹם אֲשֶׁר-הוּא שָׁם:
^ז וְאַחֲרֵי-כֵן אָמַר לְתַלְמִידָיו לְכוּ וְנִשְׁוֹבָה אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:
^ח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו רַבְּנוּ הֲלֹא זֶה עָתָה בִּקְשׁוּ הַיְהוּדִים לְסַקְלְךָ וְאֶתָּה עוֹד תֵּשׁוּב שָׁמָּה:
^ט וַיַּעַן יְשׁוּעַ הֲלֹא שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת בְּיוֹם אִישׁ הֵהָלַךְ בְּיוֹם לֹא יִכְשַׁל כִּי יִרְאֶה אֹר הָעוֹלָם הַזֶּה:
^י אֲבָל הֵהָלַךְ בְּלִילָה יִכְשַׁל כִּי הָאֹר אֵינְנוּ-בּוֹ:
^{יא} וְאַחֲרַי דְּבָרוּ כְּזֹאת אָמַר אֲלֵיהֶם אֶלְעָזָר וַיִּדְּבְרוּ יִשְׁן וְאֲנִי הֵלַךְ לְהַעִיר אֹתוֹ מִשְׁנָתוֹ:
^{יב} וַיַּעֲנוּ תַלְמִידָיו אֲדָנִי אִם-יִשְׁן הוּא שְׁנָתוֹ תַחֲלִימָהוּ וְחִי:
^{יג} וַיִּשְׁוַע דְּבָר כֵּן עַל-מוֹתוֹ וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי עַל-מְנוּחָתוֹ בְּשִׁנָּה הוּא מְדַבֵּר:
^{יד} אָז אָמַר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ בְּשִׁפָּה כְּרוּרָה אֶלְעָזָר מַת:

^ט אֲנִכִּי הַשְּׁעַר אִישׁ כִּי-יָבֵא דְרָךְ בִּי וַיִּשְׁע וּבָא וַיֵּצֵא וּמַצָּא מֵרַעָה:
^י הַגִּבְבִּי לֹא יָבֵא כִּי אִם-לְגַבֵּב לְשַׁחֵט וְלְהַשְׁמִיד וְאֲנִי בְּאֵתִי לְמַעַן יִמְצְאוּ חַיִּים וְחַיַּת נַפְשָׁם לְרוּיָה:
^{יא} אֲנִי הוּא הָרַעָה הַטוֹב הָרַעָה הַטוֹב יִתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ בְּעַד הַצֹּאן:
^{יב} וְהַשְׁכִּיר אֲשֶׁר אֵינְנוּ רַעָה וְלֹא-לוֹ הַצֹּאן יִרְאֶה אֶת-הַצֹּאן בָּא יַעֲזֹב אֶת-הַצֹּאן וַיָּנוּס וְהַצֹּאן יִחַטֵּף וַיִּפְיֵץ אֶת-הַצֹּאן:
^{יג} וְהַשְׁכִּיר נָס כִּי שְׁכִיר הוּא וְלֹא יִדְאָג לְצֹאן:
^{יד} אֲנִי הוּא הָרַעָה הַטוֹב יְדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-לִי וְנוֹדַעְתִּי לְאֲשֶׁר לִי:
^{טו} כְּאֲשֶׁר גַּם-הָאֵב יָדַע אֵתִי וְאֲנִי יָדַע אֶת-הָאֵב וְאֶת-נַפְשִׁי אַתֵּן בְּעַד הַצֹּאן:
^{טז} וְעוֹד צֹאן אַחֲרוֹת יִשְׁלִי אֲשֶׁר אֵינְן מִן-הַמְּכֻלָּה הַזֹּאת וְעַלִּי לְנַהֵג גַּם-אַתָּן וְהִנֵּה בְּקוֹלִי תִשְׁמַעְנָה וְהִנֵּה עֹדֵךְ אַחַד וְרַעָה אַחַד:
^{יז} עַל-כֵּן אֶהְבְּנִי הָאֵב כִּי אֶת-נַפְשִׁי אַתֵּן וְאֲשִׁיב וְאֶקְחֶיהָ:
^{יח} אִישׁ לֹא יִקַּח נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי אִם-אֲנִי אֶתְנַנֶּה יִשְׁ-לְאֵל יָדַי לְתַתָּה וַיִּשְׁ-לְאֵל לְהַשִּׁיבָה אֵלָי זֹאת הַמַּצָּנָה צְיוּתִי מֵאֵת אָבִי:
^{יט} וַיִּחַלְקוּ הַיְהוּדִים עוֹד הַפַּעַם עַל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
^כ רַבִּים מֵהֶם אָמְרוּ רוּחַ רַע בּוֹ וּמִשְׁגָּע הוּא לְמַה-זֶּה תִשְׁמַעוּ אֵלָיו:
^{כא} וְאַחֲרֵים אָמְרוּ אֵין הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְּבָרִי בַעַל רוּחַ רַע הָיִשׁ עַם-רוּחַ רַע לְפָקֵחַ עֵינֵי עוֹרִים:
^{כב} וַיְהִי בִימֵי הַתְּנַבְּהָ בִימֵי הַחֲרָף בִּירוּשָׁלַיִם:
^{כג} וַיִּתְהַלֵּךְ יְשׁוּעַ בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ בְּאוֹלָם שְׁלֹמֹה:
^{כד} וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ עַד-אַנְהָ תִמְשַׁכְּנוּ בְּנַפְשָׁנוּ אִם-אֶתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגָּדֹלנוּ לְעֵין הַשְּׁמַשׁ:
^{כה} וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֵן הַגְּדֹתִי לְכֶם וְלֹא הֲאֲמַנְתֶּם בִּי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-אֲנִי עוֹשֶׂה בְּשֵׁם אָבִי הֵם לִי לְעֹדוֹת:
^{כו} כִּי רַק אַתֶּם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא מִצֹּאֲנִי אַתֶּם כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לְכֶם:
^{כז} צֹאנִי שְׁמַעוֹת אֶת-קוֹלִי וְאֲנִי יָדַע אַתָּן וְהִנֵּה הַלְכוֹת אַחֲרַי:
^{כח} וְחַיִּי עוֹלָם אַתֵּן לְהֵן לֹא תֹאבְדֶנָּה לְנִצְחַח וְלֹא יִחַטֵּף אַתָּן אִישׁ מִיָּדַי:
^{כט} אָבִי אֲשֶׁר נִתְּנָן לִי אֲדִיר הוּא מִכָּל נְאִין אִישׁ אֲשֶׁר-יֹכַח לְחַטֵּף אֶתְהֵן מִיַּד הָאֵב:
^ל וְאֲנִי וְהָאֵב אַחַד:
^{לא} וַיֹּסִיפוּ הַיְהוּדִים וַיִּשְׁאוּ אֲבָנִים לְסַקְלוֹ:
^{לב} וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֵן מַעֲשִׂים רַבִּים טוֹבִים הִרְאִיתִי לְכֶם מֵאֵת הָאֵב עַל-אֵי-זֶה מִן-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה תִסְקַלְנִי:

טו וַיֹּאמֶר שְׂמַח לְמַעַנְכֶם כִּי לֹא־הֵייתִי שְׂמֵחָ לְבַעֲבוֹר תִּאֲמִינוּ
אֶף גִּלְכָה־נָא אֵלָיו:
טז וַיֹּאמֶר תּוֹמָא הִנֵּקְרָא דִידוּמוֹס אֶל־חֲבָרְיוּ הַתְּלִמְיָדִים
גִּלְכָה־נָא גַם־אֲנַחְנוּ וְנִמּוּתָה עִמּוּ:
יז וַיָּבֵא יִשׁוּעַ וַיִּמָּצֵא כִּי זֶה כָּבֵד אַרְבָּעָה יָמִים שָׁכַב בְּקֶבֶר:
יח וּבֵית־עֲנִיָּה קָרְבָּה לִירוּשָׁלַיִם כַּחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מַעֲנוֹת צָמֵד
שָׁדָה:
יט וַיְהוּדִים רַבִּים בָּאוּ אֶל־מִרְתָּא וּמְרִים לְנַחְמָן
עַל־אֲחִיהֶן:
כ וַיְהִי כִשְׁמַע מִרְתָּא כִּי יִשׁוּעַ בָּא וַתֵּצֵא לְקִרְיָתוֹ וּמְרִים
יִשְׁכַּח בְּבֵית:
כא וַתֹּאמֶר מִרְתָּא אֶל־יִשׁוּעַ אֲדֹנָי לּוֹ הֵייתָ פֹּה עִמָּנוּ
וְלֹא־מֵת אָחִי:
כב וְגַם־עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי כָל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מֵאֵת הָאֱלֹהִים כֵּן
יִתֵּן לְךָ הָאֱלֹהִים:
כג וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יִשׁוּעַ הֲלֹא יָקוּם אָחִיךָ:
כד וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא יִדְעֵתִי כִּי יָקוּם בְּיוֹם הַתְּקוּמָה בְּיוֹם
הָאֲחֵרוֹן:
כה וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יִשׁוּעַ אֲנֹכִי הַתְּקוּמָה וְהַחַיִּים הַמֵּאֲמִין בִּי
אֶף כִּי־הוּא מֵת יָקוּם וְחִי:
כו וְכָל־חֵי אֲשֶׁר יֵאֲמִין־בִּי לֹא יָמוּת לְעוֹלָם הַתִּאֲמִינִי זֹאת
אֶת:
כז וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנָי הֵן אֲנֹכִי הָאֲמַנְתִּי כִי־אַתָּה הוּא
הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים הַבָּא אֶל־הָעוֹלָם:
כח וּבְדַבָּרָה כְּזֹאת הִלְכָה וְקִרְיָא לְמְרִים אַחוּתָה בְּסַתְרָה
לֹאמַר הִנֵּה בָּא הַרְבִּי וְהוּא קָרָא לָךְ:
כט וַתִּשְׁמַע וַתִּקַּם כְּרַגַּע וַתֵּבֵא אֵלָיו:
ל וַיִּשׁוּעַ טָרַם יָבֵא אֶל־הַכֶּפֶר כִּי אִם־עוֹדְנוּ עִמָּד בְּמִקּוֹם
אֲשֶׁר פָּגְשָׁה־בוּ מִרְתָּא:
לא וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אֵתָה בְּבֵית לְנַחְמָה בְּרִאוּתָם
כִּי־קָמָה מְרִים וַיִּצְאָה פְתָאם הִלְכוּ אַחֲרֶיהָ בְּחֻשְׁבָּם
כִּי־לְבַכּוֹת אֶל־הַקֶּבֶר הִיא הִלְכָתָה:
לב וּמְרִים בָּאָה אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשׁוּעַ עִמָּד שָׁם וַתִּרְאֶהוּ
וַתִּפֹּל לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר לּוֹ אֲדֹנָי לּוֹ הֵייתָ פֹּה עִמָּנוּ
וְלֹא־מֵת אָחִי:
לג כְּרִאוּת יִשׁוּעַ אֵתָה בְּכִיָּה וְאֵת־הַיְהוּדִים בְּכִים עִמָּה וַיִּמַּר
רוּחוֹ בְּקֶרְבּוֹ וַיִּסְעַר לְבוֹ:
לד וַיֹּאמֶר אֵן קְבֻרָתָם אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בָּא אֲדֹנָיִנוּ וַרְאָה:
לה וַיִּכְּף יִשׁוּעַ:
לו וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים רָאוּ מַה־נִּפְלְאָה לּוֹ אֲהַבְתּוּ:
לז וַיֵּשׁ מֵהֶם אֶמּוֹ הֵהוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינָי הָעוֹר לֹא יָכַל
לְעַצֹּר גַּם אֶת־זֶה מִמֶּנּוּת:
לח וַיִּשׁוּעַ בְּמַר נִפְשׁוֹ בָּא אֶל־הַקֶּבֶר וְהוּא מְעַרְבָה וְאָבָן
שׁוּמָה עַל־פִּיהָ:

טו וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ גִּלּוֹ אֶת־הָאָבָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא אַחוּת
הַמֵּת אֲדֹנָי הִנֵּה הוּא נִבְאָשׁ כִּי־זֶה לּוֹ יָמִים אַרְבָּעָה:
טז וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יִשׁוּעַ הֲלֹא אֲמַרְתִּי לְךָ אִם־תִּאֲמִינִי אֲז
תִּרְאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים:
טז וַיִּגְלוּ אֶת־הָאָבָן אֲשֶׁר הַמֵּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיִּשׁוּעַ נִשָּׂא
אֶת־עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אֲוִדָּף אָבִי כִּי עֲנִיתִנִי:
טז וַאֲנִי יִדְעֵתִי כִּי מַדּוּי אֲדַבֵּר אֵתָה תַעֲנֶה אָפֶס בַּעֲבוֹר הָעַם
הַעֲמֵד עָלַי דְּבַרְתִּי כֵּן לְבַעֲבוֹר יֵאֲמִינוּ כִּי אֵתָה שְׁלַחְתָּנִי:
טז כְּכִלְתּוֹ לְדַבֵּר כֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶלְעָזָר עוֹרְבָה וַצָּאָה:
טז וַיִּצְא הַמֵּת וַיְדִירוּ וַרְגְּלָיו אֲסוּרוֹת בְּתַכְרִיכִין וּפְנֵי
קְשׁוּרִים בְּמִטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלָיָהם הִתִּירְהוּ וַתִּגְנוּ לּוֹ
לְלַכְתָּ:
טז וְרַבִּים מִן־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מְרִים כְּרִאוּתָם
אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ וַיֵּאֲמִינוּ־בוּ:
טז וּמִקְצוּתָם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשׁוּעַ:
טז וַיִּקְהִילוּ רַאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת־הַסַּנְהֶדְרִין
וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה הֲלֹא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים
רַבִּים:
טז וְאִם־נִחַדְל מִמָּנוּ כִּיֹּם הֲלֹא כָלָם יֵאֲמִינוּ־בוּ וּבָאוּ
הַרוּמִיִּים וְלִקְחוּ אֶת־מִקּוּמָנוּ וְאֶת־עֲמָנוּ:
טז וְאֶחָד מֵהֶם קִיָּפֵא שְׁמוֹ אֲשֶׁר הָיָה כֹהֵן גְּדוֹל בְּשָׁנָה הַהִיא
אָמַר אֵלָיָהם אֵתָם לֹא־תִבְנִינוּ דְּבָר:
יז וְגַם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אֶחָד בְּעַד
הָעַם מֵאֲבָדֵן הָעַם כָּלוֹ:
יז וְלֹא מִלְּבוֹ דְּבַר כְּזֹאת כִּי אִם־בְּהִיּוֹתוֹ כֹהֵן גְּדוֹל בְּשָׁנָה
הַהִיא נִבָּא בְּפִיו כִּי־יִשׁוּעַ יָמוּת בְּעַד הָעַם:
יז וְלֹא־לְבַד בְּעַד הָעַם כִּי אִם־גַּם־לְקַבֵּץ אֶת־בְּנֵי הָאֱלֹהִים
הַנִּפְצָצִים וְהָיוּ לְאַחֲדִים:
יז וּמִן־הַיּוֹם הַהוּא נִוְעֲצוּ עָלָיו יַחַד לְהַמִּיתוֹ:
יז וְעַל־כֵּן לֹא־הִתְהַלֵּף יִשׁוּעַ עוֹד בֵּין הַיְהוּדִים בְּגִלּוּי כִּי
אִם־נִטָּה מִשָּׁם עַד־הַכֶּפֶר הַקְּרוּבָה לְמַדְבָּר אֶל־עִיר
וּשְׁמָה אֶפְרַיִם וַיִּגְרֶשׁ עִם־תְּלִמְיָדָיו:
יז וַיִּקְרַב חַג־הַפֶּסַח לַיְהוּדִים וְרַבִּים מִן־הָאֲרֶץ עָלוּ
יְרוּשָׁלַיִמָה לִפְנֵי הַפֶּסַח לְהַתְּקַדֵּשׁ שְׂמָה:
יז וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רַעְהוּ הַעֲמֵדִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מַה־יְהִיגָה לְבַכְּסֵם הֲאִם לֹא־יָבֵא אֶל־הַחֵג:
יז וְרַאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַפְּרוּשִׁים נָתְנוּ פְקָדָה כִּי אִם־יִדַע אִישׁ
אֶת־מִקּוּמוֹ אִיז יָבֵא וַיִּגִּיד לְמַעַן יִתְפָּשֶׂהוּ:

פרק יב

א וַשֵּׁשֶׁת יָמִים לִפְנֵי חַג־הַפֶּסַח בָּא יִשׁוּעַ אֶל־בֵּית־עֲנִיָּה
וְשָׁם אֶלְעָזָר הַמֵּת אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:

ב ויעשו-לו שם משתה בערב ומרתא משרת אתו ואלעזר
 היה אחד מן-הישיבים אל-השלחן:
 ג ותקח מרים מרקחת גרד וד ויקר-ערך מאד לטרא אחת
 משקלה ותמשח את-רגלי ישוע ובשערתיה נגבה
 את-רגליו והבית מלא ריח המרקחת:
 ד ואחד מתלמידיו הוא יהודה בן-שמעון איש-קריות
 אשר אחרי-כן הסגירו אמר לאמר:
 ה על-מה לא-תמכר המרקחת הזאת בשלש מאות דינר
 לתת לעניים:
 ו והוא דבר כזאת לא מדאגתו לעניים רק יען פי-גנב היה
 וארון אוצרם בידו ונשא מאשר נתון בו:
 ז ויאמר ישוע הנח-לה ליום קברתי הכינה זאת:
 ח כי את-העניים תמצאו לפניהם תמיד ואתי לא תמצאו
 תמיד לפניהם:
 ט ורבים מן-היהודים שמעו כי הוא שם ויבאו לא-בעבור
 ישוע לכדו כי אם-גם-לראות את-אלעזר אשר החיה
 מן-המתים:
 י וינעצו ראשי הכהנים להרג גם את-אלעזר:
 יא כי בגללו אלו יהודים רבים ויאמינו בישוע:
 יב ויהי ממחרת כשמע רבים מן-העם מן-עולי הרגל כי
 ישוע בא וירושלמה:
 יג ויקחו כפות תמרים בידם ויצאו לקראתו ויריעו
 הושע-נא ברוך הבא בשם יהנה מלך ישראל:
 יד וימצא ישוע עיר וירכב עליו כפתוב:
 טו אל-תיראי בת-ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על-עיר
 בן-אתננות:
 טז וכל-זאת לא-הבינו תלמידיו בתחילה אף באשר לקח
 ישוע אחר כבוד זכרו אז פי-כה כתוב עליו וכה
 גם-עשו לו:
 יז והעם אשר היו אתו העידו בפייהם כי קרא את-אלעזר
 מן-קברו ויחיהו מן-המתים:
 יח ועל-כן יצאו העם לקראתו אחרי שמעם פי עשה
 את-האות הזה:
 יט והפרושים אמרו איש אל-אחיו הראיתם כי ידכם לא
 תעשינה תושיה ואחריו כל-אדם ימשך:
 כ ובתוף עולי הרגל להשתתות נמצאו גם-יננים:
 כא והם באו אל-פילפוס איש בית-צינדה מן-הגליל ויחלו
 את-פניו לאמר אדנינו חפצים אנחנו לראות את-ישוע:
 כב ויבא פילפוס ויגד לאנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו
 הדבר לישוע:
 כג ויען אתם ישוע לאמר הנה בא המועד וכן-האדם נאדר
 יהיה בכבודו:
 כד אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא-יפל ומת
 בתוף הארץ ישאר לכדו ואם ימות יוציא זרע רב:

כה האהב את-נפשו תפרת-לו והשנא את-נפשו בעולם
 הזה שמרה תהיה-לו לחיי עד:
 כו מי-החפץ לשרתני ילך בעקבותי ובאשר אהיה אני שם
 יהיה גם-משרתי וכי איש ישרת אתי אתו יכבד האב:
 כז עתה נבקה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן-עת המועד
 הזה אף על-כן באתי למועד הזה:
 כח אבי גדל כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי
 כבודו וגם-אגדלנו עוד:
 כט והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש
 מהם אמרו כי מלאך דבר אליו:
 ל ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי
 אם-למענכם:
 לא עתה נחרץ משפט העולם הזה ושר העולם הזה נדחף
 למדחפות:
 לב ואני באשר אנשא מעל-הארץ אמשך כל-אדם אחרי:
 לג והמליך האלה הוציא פי ירזמון באיזה מנת ימות:
 לד ויענו אתו העם שמענו מפי התורה כי המשיח חי הוא
 לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ינשא בן-האדם מי
 הוא זה בן-האדם:
 לה ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מזער יאיר האור לעיניכם
 לכו לאורו בהמצאו פן-יכסה אתכם החשך וההלך
 בחשך ילך אל-אשר לא ידע:
 לו האמינו באור כל-עוד הוא זורח עליכם למען תהיו בני
 האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם:
 לי והם לא האמינו לו אף פי-עשה אותם רבים לפניהם:
 לח למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהנה מי האמין
 לשמענו וזרוע יהנה על-מי נגלתה:
 לט ועל-כן להאמין לא יכלו כי ישעיהו הוסיף לאמר:
 מ השע עיניהם והשמין את-לבבם פן-יראו בעיניהם
 ולבבם יבין ושבנו ורפאתי להם:
 מא הדברים האלה דבר ישעיהו בחזותו את-כבודו וינבא
 עליו:
 מב ואולם גם מן-השורים האמינו-בו רבים אף בעבור
 הפרושים לא הודו בפייהם לבלתי יגדו מתוף קהלם:
 מג כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מכבוד אלהים:
 מד ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא-בי הוא מאמין כי
 אם-בשלחי:
 מה והראה אתי הוא ראה את-שלחי:
 מז ואני לאור באתי אל-העולם אשר כל-המאמין בי לא
 ישכן בחשכה:
 מז ואיש כי ישמע את-דברי ולא ישמרם אני לא אשפט
 אתו כי לא-לשפט את-העולם באתי כי אם-להושיע
 את-העולם:

י' וְאִם־יִדְעַתֶּם זֹאת אֲשֶׁר־יִכֶם אִם־כֵּן תַּעֲשׂוּן :

י"ח וְלֹא עַל־כִּלְכֶם דִּבַּרְתִּי כֵּן כִּי יִדְעַתִּי אֶת־אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי־כֶם אַךְ לְמַעַן יָקוּם הַכְּתוּב אוֹכַל לֶחְמִי הַגִּדִיל עָלַי עֶקֶב :

י"ט מַעֲתָה אָנִי מִגִּיד לָכֶם דְּבַר טָרָם בְּאוֹ לְמַעַן תִּצְמַיְנוּ אַחֲרַי בְּאוֹ כִּי אָנִי הוּא :

כ' אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם הַמִּקְבֵּל אֶת־מִי אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח פָּנָי הוּא מִקְבֵּל וְהַמִּקְבֵּל פָּנָי הוּא מִקְבֵּל פָּנָי שְׁלַחִי :

כ"א וַיְהִי כִּדְבַר יְשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּפְעֶם רוּחוֹ בְּקִרְבּוֹ וַיִּגַּד לָהֶם לֵאמֹר אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם יִסְגִּיר אֹתִי :

כ"ב וַיִּתְרָאוּ הַתַּלְמִידִים פָּנִים בְּפָנִים כִּי לֹא יָדְעוּ עַל־מִי דִבֶּר :

כ"ג וְאַחַד מִתַּלְמִידָיו אֲשֶׁר יְשׁוּעַ אָהָב וְנִשְׁעַן עַל־חֻיקוֹ :

כ"ד וַיִּרְמְזוּלוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמַר־נָא מִי־הוּא זֶה אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו :

כ"ה וַיִּפֹּל עַל־צַוְאָרֵי יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָי מִי הוּא :

כ"ו וַיַּעַן יְשׁוּעַ זֶה הוּא אֲשֶׁר אֶטְבֹּל־לוֹ פְּרוּסָה וַיִּתְתֶּיָהּ לוֹ וַיִּטְבֹּל אֶת־הַפְּרוּסָה וַיִּקְחָהּ וַיִּתְּנָהּ אֶל־יְהוּדָה בֶּן־שֹׁמֵעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת :

כ"ז וְאַחֲרַי אָכְלוּ אֶת־הַפְּרוּסָה בָּא הַשֵּׁטֶן אֶל־קִרְבּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אַתְּ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה מֵהַר וַעֲשֶׂה :

כ"ח וְלֹא־יָדַע אִישׁ מִן־הַיֹּשְׁבִים שֶׁם בְּמִסִּיבָה עַל־מָה דִּבֶּר אֵלָיו כִּזֹּאת :

כ"ט כִּי יֵשׁ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ בְהִיּוֹת צְרוּר הַפֶּסֶף בְּיַד יְהוּדָה עַל־כֵּן אָמַר אֵלָיו יְשׁוּעַ קִנְיָה־נָא אֶת־אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָנוּ לְחַג אוֹ תִּנָּא דְּבַר לְעִנְיִים :

ל' וְהוּא בְּקִחְתּוֹ אֶת־הַפְּרוּסָה אֶל־פִּיו יָצָא פְתָאֵם וַיְהִי לִילָה :

ל"א וַיְהִי כִּאֲשֶׁר יָצָא וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ עֲתָה נִאֲדָר בֶּן־הָאָדָם בְּכָבוֹד וּבוֹ אֱלֹהִים בְּכָבוֹד נִאֲדָר :

ל"ב וַאֲלֵהִים הוּא יִאֲדִיר אֹתוֹ בְּכָבוֹדוֹ וְגַם־יַחֲיֵשׁ לְהַאֲדִירוֹ :

ל"ג בְּנֵי הַיְּהוּדִים עוֹד־מַעֲט מְזַעֵר אֲשַׁב עִמָּכֶם וְאַתֶּם תִּבְקְשׁוּנִי וְכֹאֲשֶׁר אִמַּרְתִּי אֶל־הַיְּהוּדִים כִּי אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הַלֵּךְ לֹא תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה כֵּן אָנִי אֹמֵר עֲתָה גַם־אֲלִיכֶם :

ל"ד הִנֵּה מַצְוֶה חֲדָשָׁה אָנִי נֹתֵן לָכֶם לֵאמֹר אִישׁ אֶת־רַעְיָהּ כֹּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם כֵּן גַם־אַתֶּם אִישׁ אֶת־רַעְיָהּ תִּאָּהֲבוּן :

ל"ה כִּזֹּאת יָדְעוּ כֻלָּם כִּי תַלְמִידֵי אֶתֶם אִם אֶהְבֵּת רַעִים תִּלְיִן בְּיַנְיָכֶם :

ל"ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדָנָי אָנָּה אֶתָּה הַלֵּךְ וַיַּעַן יְשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הַלֵּךְ לֹא־תוֹכַל לְלַכֵּת אַחֲרַי כִּי־אֵין הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְהִלְכֶתָ אַחֲרָי :

ל"ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֲדָנָי עַל־מָה לֹא־אוֹכַל לְלַכֵּת אַחֲרֶיךָ כִּי־הִלֵּאתָ נַפְשִׁי אֶתָּה בַּעֲדֶיךָ :

מ"ח כִּי יִמָּאֵס בִּי אִישׁ וְלֹא יִקַּח אִמְרֵי יֵשׁ שְׁפֹט אֲשֶׁר־יִשְׁפֹּטֵנוּ הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי הוּא יִשְׁפֹּטֵנוּ בַּיּוֹם הַהִוא :

מ"ט כִּי אָנִי לֹא מַלְבִּי דִּבַּרְתִּי כִּי אִם־הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי הוּא צוֹנֵי אֶת־אֲשֶׁר אֹמֵר וְאֶת־אֲשֶׁר אֲדַבֵּר :

נ' וַיִּדְעַתִּי כִּי חַיֵּי עוֹלָם מִצְוֹתָי וְעַל־כֵּן אֶת־אֲשֶׁר אֹמֵר אֵלֶי הָאֵב לְדַבֵּר אֹתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר :

פֶּרֶק יג

א' וַיְהִי לִפְנֵי חֲגֵי־הַפֶּסַח וַיִּדַע יְשׁוּעַ כִּי בָּא זְמַנּוֹ לְעֵלוֹת מִן־הָאָרֶץ אֶל־הָאֵב וְאֶת־בְּחִירָיו אֲשֶׁר אָהָב בְּאָרֶץ מִאֵז כֵּן אָהָבָם עַד־אַחֲרֵיתָ :

ב' אַחֲרַי סוּיִם סְעוּבַת הַמַּצְוֶה וְאַחֲרַי אֲשֶׁר נִתַּן הַשֵּׁטֶן בְּלִב יְהוּדָה בֶּן־שֹׁמֵעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת לְהַסְגִּיר אֹתוֹ :

ג' וַיִּדַע יְשׁוּעַ כִּי הָאֵב נִתַּן בְּיָדוֹ אֶת־כָּל כֹּחַ הוּא מֵאֵת אֱלֹהִים יָצָא וְאֶל־אֱלֹהִים יָשׁוּב :

ד' וַיִּקַּם מֵעַל הַשֵּׁלֶחַן וַיִּפְשֹׁט אֶת־בְּגָדָיו וַיַּחְגֹּר מִטְּפַחַת עַל־מַתְנֵיוֹ :

ה' וְאַחַר יָצַק מַיִם בְּכִיּוֹר וַיִּחַל לְרַחֵץ רַגְלֵי תַלְמִידָיו וְלַמְחוֹתָן בַּמִּטְּפַחַת אֲשֶׁר־הוּא חָגוּר בָּהּ :

ו' וַיָּבֵא אֶל־שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וְהוּא אָמַר אֵלָיו הֲאֵתָּה אֲדָנָי תִּרְחֹץ אֶת־רַגְלֵי :

ז' וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתְּ אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה בְּזֶה לֹא־תִדַע עֲתָה אַךְ אַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכִּיל :

ח' וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס לֹא־תִרְחֹץ רַגְלֵי לְעוֹלָם וַיַּעַן אֹתוֹ יְשׁוּעַ אִם־לֹא אֶרְחֹץְךָ אֵין־לְךָ חֵלֶק עִמָּדִי :

ט' וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס בִּי אֲדָנָי לֹא לְבַד אֶת־רַגְלֵי כִּי אִם־גַּם אֶת־יָדַי וְאֶת־רַאשֵׁי :

י' וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הַמְּרַחֵץ אֵין־לוֹ לְרַחֵץ עוֹד זוֹלָתִי אֶת־רַגְלָיו כִּי כְלוֹ שְׁהוֹר הוּא וְאַתֶּם הַנֶּזְכֵּם שְׁהוֹרִים אָבָל לֹא כְלָכֶם :

יא' כִּי יָדַע אֹתוֹ אֲשֶׁר יִסְגִּירֵנוּ עַל־כֵּן אָמַר לֹא כְלָכֶם שְׁהוֹרִים :

יב' וְאַחֲרַי אֲשֶׁר רַחֵץ אֶת־רַגְלֵיהֶם וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו שָׁב וַיֵּשֶׁב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִיִּדְעַתֶּם מַה־זֹּאת עֲשִׂיתִי לָכֶם :

יג' אַתֶּם קְרִיאִים־לִי רַבִּי וְאָדוֹן וְהִיטַבְתֶּם לְקִרְאֵלִי כֵּן כִּי־אָנִי הוּא :

יד' וְעַל־כֵּן אִם־אָנִי הָאָדוֹן וְהַרְבֵּי רַחֲצִיתִי אֶת־רַגְלֵיכֶם עֲלִיכֶם גַּם־אַתֶּם לְרַחֵץ אִישׁ אִישׁ אֶת־רַגְלֵי אַחִיו :

טו' כִּי אָנִי הוּא מוֹפְתְכֶם לְמַעַן תַּעֲשׂוּן גַּם־אַתֶּם כֹּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לָכֶם אָנִי :

טז' אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם אֵין הָעֶבֶד גָּדוֹל מֵאֲדָנָיו וְאֵין הַשְּׁלִיחַ רַב מִשְׁלַחוֹ :

ל^ח ויען ישוע התתן את-נפשו בעדי אמן אמן אני אמר לך
לא יקרא התרנגול עד-אשר תכחש-בי שלש פעמים:

פרק יד

א אל-יחת לבכם האמינו באלהים וכמו-כן האמינו בי:
ב מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי
מגיד לכם ואני הלך להכין לכם מקום:

ג ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב ולקחתי
אתכם אלי למען תהיו עמי שם באשר אהיה:

ד ואתם ידעתם אנא אני הלך וגם את-הדרך ידעתם:
ה ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיכה
נדע את-הדרך:

ו ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים ואיש
לא יבא אל-האב בלתי עלי-ידי:

ז לו אתי ידעתם ידעתם גם את-אבי ומעתה ידעתם אתו
וגם-ראיתם אתו:

ח ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את-האב ורב לנו:
ט ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם הטרם
תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה את-האב ולמה-זה
תאמר הראנו את-האב:

י הכי לא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים אשר אני
דבר אליכם לא-מלבי אני דבר כי האב השכן בי הוא
פעל בי פעלותיו:

יא האמינו לי כי-אני באב והאב בי ואם-לא האמינו לי
בגלל הפעלות האלה:

יב אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי את-המעשים אשר
אני עשה יעשה גם-הוא וגדלות מאלה יעשה בי
אל-אבי אנכי הלך:

יג וכל-אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור יגדל
כבוד האב בכנו:

יד כל-דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשנו:
טו אם-אהבתם אתי את-מצתי תשמרו:

טז ואני אחלה פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר-ישכן
אתכם עדי-עד:

יז הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא-יכל לקבלו
באשר לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא
שכן אתכם ואף-היה יהיה בתוכם:

יח ואני לא אעזבכם יתומים כי בא אבא אליכם:
יט עוד מעט מזער והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם
תראני כי-אני חי וכן גם-אתם תחיון:

כ ביום ההוא תדעו כי-אני באב ואתם בי ואני בכם:
כא מי אשר מצותי אתו ושמר לעשותן זה הוא אשר
אהבני ואהבי אהוב לאבי ואני אהבהו ואליו אתנדע:

כב ויאמר אליו יהודה לא איש-קריות ואיכה אדני תקרינה
כאלה כי תבא להתנדע אלינו ולא לעולם:

כג ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את-דברי
ואבי יאהב אתו ואליו יבא ושכנו אתו:

כד ואיש אשר לא יאהבני הוא לא ישמר את-דברי
והדברים אשר שמעתם לא מלבי יצאו כי אם-מפי האב
אשר שלחני:

כה את-אלה דברתי אליכם בעוד שבתי עמכם:
כו והמליץ הוא רוח הקדש אשר-ישלחהו האב בשמי
למדכם את-כל ואז תזכרו כל אשר-הגדתי לכם:

כז ועתה שלום אני מניח לכם את-שלומי אני נתן לכם לא
כאשר יתן העולם אני נתן לכם אל-ירגו לבכם
ואל-יחת:

כח הלא שמעתם את אשר-אמרתי אליכם כי אלך מכם
ועוד אשוב אליכם לו אהבתם אתי הייתם שמחים
באמרי לכם כי-הלך אני אל-האב כי האב גדול ממני:

כט ועתה הגדתי לכם הדבר טרם באו לבעבור תאמינו
אחרי באו:

ל ואני לא-אוכל עוד להרבות אמרים עמכם מפני
שר-העולם אשר יבא והוא אין-לו חלק בי כל-מאומה:

לא רק לבעבור ידע העולם כי אני אהב את-האב ועשה
אני ככל אשר צוני האב לכו ונגלכה מזה:

פרק טו

א אנכי הגפן גפן אמת ואבי הכרם:
ב כל-זמורה ממני אשר לא תעשה ענבים יכרתנה ואשר
תעשה ענבים יקטנה להרבות את-פריה:

ג ואתם זפים הנכם פיוס על-פי דברי אשר דברתי
אליכם:

ד היו דבקים בי ואני בכם פי פאשר הזמרה פרי
בל-תעשה מאליה אם-לא דבקה בגפן פן גם-אתם
אם-לא תדבקון בי:

ה אנכי הגפן ואתם הזמרות הדבק בי ואני בו הוא ישנה
רב פרי כי בלעדי לא תוכלו עשות מאומה:

ו מי אשר לא ידבק בי ישליכהו פגצר אשר ייבש ומקשש
קששנו ונתנו לאש והיה לבער:

ז אם-בי אתם דבקים ודברי שמרים בכם תשאלו ויעשה
לכם ככל-משאלות לבכם:

ח בזאת יגדל כבוד אבי פי-תעשו רב פרי והייתם לי
לתלמידים:

ט פאשר אהב אתי האב פן אהבתי אתכם חסו באהבתי
תמיד:

י אם את-מצותי תשמרו תחסו באהבתי תמיד פאשר
גם-אנכי מצות אבי שמרתי ואחסה באהבתי תמיד:

א^א אַתְּ-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבְרַתִּי אֲלֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה שְׂמִחַתִּי עֲלֵיכֶם וְשִׂמְחַתְכֶם תִּמְלֵא נַפְשְׁכֶם :

ב^ב וְזֹאת הִיא מִצְוַתִּי לְאַהֲבָה אִישׁ אֶת-אָחִיו כַּאֲשֶׁר אָנֹכִי אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם :

ג^ג אִין לְאִישׁ אֶהְבָּה רַבָּה מְאֹד אִם יִתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ בְּעַד יְדִידוֹ :

ד^ד וְאַתֶּם יְדִידֵי הַנֶּכֶם רַק אִם-תַּעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר-אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם :

ה^ה לֹא עוֹד עֲבָדִים אֶקְרָא לְכֶם כִּי הָעֶבֶד אֵינְנוּ יֹדַע אֶת-אֲשֶׁר אֲדַנְּיוּ עֲשֵׂה אִף לְכֶם קְרָאתִי יְדִידִי כִּי הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם כֹּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי אָבִי :

ו^ו לֹא אַתֶּם בְּחֵרְתֶם בִּי רַק-אֲנִי בְּחֵרְתִי בְכֶם וְאֲנִי מִנִּיתִי אֶתְכֶם לְלֶכֶת וְלַעֲשׂוֹת פְּרִי וּפְרִיְכֶם יַעֲמַד לְעַד וְכָל-דְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ מֵאֵת הָאֵב בְּשִׁמִּי אֲתוּ יִתֵּן לְכֶם :

ז^ז וְזֹאת הִיא הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם כִּי אִישׁ אֶת-רַעְהוּ תִּאָּהֲבוּן :

ח^ח אִם-הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי אֲתִי שְׂנֵא לְפָנֵיכֶם :

ט^ט לֹו הִיִּיתֶם מִן-הָעוֹלָם הָעוֹלָם יֵאָהֵב אֶת אֲשֶׁר-לוֹ אִף יַעַן כִּי-אִין אַתֶּם מִן-הָעוֹלָם וְאֲנִי בְּחֵרְתִי בְכֶם מִן-הָעוֹלָם עַל-כֵּן יִשְׁנָא אֶתְכֶם הָעוֹלָם :

י^י זְכוּרוּ אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לְכֶם הָעֶבֶד אֵינְנוּ גְדוֹל מְאֹד וְאִם-רָדַפּוּ אֲתִי גַם-אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ אִם-שָׁמְרוּ אֶת-דְּבָרֵי גַם אֶת-דְּבָרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ :

יא^{יא} אֲבָל כֹּל-אֵלֶּה יַעֲשׂוּ לְכֶם בַּעֲבוּר שְׁמִי כִּי אֵינֶם יֹדְעִים אֶת-שְׁלַחִי :

יב^{יב} כֹּוּלִי כְּאֲתִי וְהִגַּדְתִּי לָהֶם לֹא הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אֲבָל עַתָּה אִין מַעֲנֶה בְּפִיהֶם עַל-חֲטָאתֶם :

יג^{יג} הַשְּׁנָא אֲתִי הוּא שְׂנֵא גַם-אֶת-אָבִי :

יד^{יד} כֹּוּלִי עֲשִׂיתִי לְפָנֵיהֶם הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא עֲשָׂה אִישׁ אַחֵר לֹא-הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אֲבָל עַתָּה רְאוּ אֶת-מַעֲשֵׂי וַיִּשְׁנָאוּ גַם-אֲתִי וְגַם אֶת-אָבִי :

יה^{יה} אִף לְמַלְאֵת הַדְּבָר הַפְּתוּב בְּתוֹרַתְם וְשִׁנְאַת חֲנֻם שְׁנֵאוּנִי :

יז^{יז} אִף כַּאֲשֶׁר יָבֵא הַמַּלְאִךְ אֲשֶׁר אֶשְׁלַחְנֹו אֲלֵיכֶם מֵאֵת הָאֵב הֲלֹא הוּא רוּחַ הָאֱמֶת הַיֵּצֵא מִמְּקוֹר הָאֵב הוּא יַעֲד-לִי :

יח^{יח} וְגַם-אַתֶּם תַּעֲדוּ לִי כִּי הִיִּיתֶם עֹמְדֵי מְרֹאשׁ :

פרק טז

א^א אֶת-אֵלֶּה דִּבְרַתִּי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ :

ב^ב הֵם יִגְדוּ אֶתְכֶם מֵתוֹךְ הַקֶּהֶל וְאִף הִגִּיעַ הַזְּמַן אֲשֶׁר כָּל-הָרֶג אֶתְכֶם יִחְשַׁב בְּלִבּוֹ כִּי קָרָבָן הוּא מִקְרִיב לְאֵלֵהֶם :

ג^ג וְאֶת-אֵלֶּה יַעֲשׂוּ לְכֶם כִּי גַם-אֶת-אָבִי וְגַם-אֲתִי לֹא יַדְעוּ :

א^א וְאֲנִי לְכֶם אֶת-אֵלֶּה לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֶתְכֶם בְּעַתָּה כִּי אָנֹכִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא הַקְדַּמְתִּי לְהִגִּיד לְכֶם כֹּל-זֶה מְרֹאשׁ בַּעֲבוּר כִּי הִיִּיתִי עִמָּכֶם :

ב^ב וְעַתָּה הִנְנִי הַלֵּךְ אֶל-שְׁלַחִי וְאִין עוֹד אִישׁ מִכֶּם שׂוֹאֵל אֲתִי אָנֹכִי אֶתְהַלֵּךְ :

ג^ג רַק לְבָכֶם מְלֵא עֵצָב בְּדַבְרֵי אֲלֵיכֶם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :

ד^ד אוֹלָם אֲמַת אֲנִי לְכֶם כִּי טוֹב לְכֶם אֲשֶׁר אֵלֶּךְ כִּי אִם-לֹא אֵלֶּךְ לֹא-יָבֵא הַמַּלְאִךְ אֲלֵיכֶם וְכִי-אֵלֶּךְ אֶשְׁלַחְנֹו אֲלֵיכֶם :

ה^ה וְהוּא כְּבֹאוֹ יוֹכַח אֶת-הָעוֹלָם עַל-דְּבָר חֲטָא צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

ו^ו עַל-חֲטָא עַל-אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בִּי :

ז^ז עַל-צְדָקָה עַל-כִּי הֵלֵךְ אָנֹכִי אֶל-אָבִי וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד :

ח^ח וְעַל-מִשְׁפָּט עַל-כִּי יִרְשִׁיעַ אֶת-שֵׁר הָעוֹלָם הַזֶּה בְּהַשְׁפָּטוֹ :

ט^ט וְעוֹד לִי מַלְאִךְ רַבּוֹת לְהוֹדִיעְכֶם אִף לֹא-תוֹכְלוּ שְׂאֵת אוֹתָן כִּי־וָם :

י^י וְרוּחַ הָאֱמֶת כְּבֹאוֹ יִנְחָה אֶתְכֶם אֶל-הָאֱמֶת כֹּלָּה כִּי לֹא מְלָבוּ יְדַבֵּר כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יִשְׁמַע יִשְׁמִיעַ וְיִגִּיד אֶת-הָאֱמִיתוּת לְאַחֹור :

יא^{יא} הוּא יִגְדֵל כְּבוֹדִי כִּי יִקַּח מִשְׁלִי וְהִגִּיד לְכֶם :

יב^{יב} כֹּל אֲשֶׁר לְאָבִי לִי הוּא עַל-כֵּן אֲמַרְתִּי מִשְׁלִי יִקַּח וְהִגִּיד לְכֶם :

יג^{יג} עוֹד כְּמַעֲט רַגַע וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד וְעוֹד כְּמַעֲט רַגַע וְתִרְאֵנִי כִּי אָנֹכִי הַלֵּךְ אֶל-אָבִי :

יד^{יד} וְיֵשׁ מִתְלַמִּידָיו אֲשֶׁר נִדְּבְרוּ אֹז אִישׁ אֶל-רַעְהוּ מֵהַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵינוּ עוֹד כְּמַעֲט רַגַע וְלֹא תִרְאוּנִי וְעוֹד כְּמַעֲט רַגַע וְתִרְאוּנִי וְכִי אָנֹכִי הַלֵּךְ אֶל-הָאֵב :

יה^{יה} וַיֵּאמְרוּ מֵהַזֶּה כְּמַעֲט רַגַע אֲשֶׁר אָמַר וְאֵנְחָנוּ לֹא גִדַע מָה הוּא מְדַבֵּר :

יז^{יז} וַיִּרְא יֵשׁוּעַ כִּי מִבְּקָשִׁים הֵם לְשָׂאֵל אֶת-פִּיהוּ וַיֵּאמַר אֲלֵיהֶם הַתַּחֲקִרוּן זֶה אֶת-זֶה עַל כִּי-אֲמַרְתִּי עוֹד כְּמַעֲט רַגַע וְלֹא תִרְאֵנִי וְעוֹד כְּמַעֲט רַגַע וְתִרְאֵנִי :

יח^{יח} אָמֵן אָמֵן אָנֹכִי אָמַר לְכֶם כִּי אַתֶּם תִּכְבְּרוּ וְתִלְלוּ וּבְנֵי הָעוֹלָם יִגְלוּ אֶתְכֶם תִּתְאַבְּלוּ אִף אֲבָלְכֶם יִהְפֹּךְ לְשִׁשׁוֹן :

יט^{יט} אֲשֶׁה תַחֲלִיל בְּחִבְלֵיהָ כִּי כֹאֵה עַתָּה וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִמְלִיטָה אֶת-הַנֶּלֶד לֹא-תִזְכְּרוּ עוֹד חִבְלָה מִשְׂמַחְתָּה כִּי-אִישׁ נוֹלַד בְּעוֹלָם :

כ^כ וְגַם-אַתֶּם מְלֵאִים יְגוֹן כִּי־וָם אִף עוֹד אֲשׁוּב אֶרְאֶה אֶתְכֶם וְשֵׁשׁ לְבָכֶם וְשִׂמְחַתְכֶם לֹא-יִקַּח מִכֶּם גְּבוּר :

כא^{כא} וְכִי־וָם הֵהוּא לֹא תִשְׁאַלוּ לִי כֹל-שְׂאֵלָה אָמֵן אָמֵן אָנֹכִי אָמַר לְכֶם אִם תִּבְקָשׁוּ דְבָר מֵאֵת הָאֵב יִתֵּן לְכֶם בְּשִׁמִּי :

כב^{כב} עַד-עַתָּה לֹא-בִקְשַׁתֶּם דְּבָר בְּשִׁמִּי בְּקָשׁוּ וְתִקְחוּ וְנַפְשְׁכֶם תִּמְלֵא שְׂמִחָה :

כ"ה אַתְּ-אֱלֹהַ בְּמִשְׁלִים דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֲךָ הִגִּיעַ הַמוֹעֵד וְלֹא
 אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם עוֹד בְּמִשְׁלִים כִּי אִם-בְּמַלְיָם בְּרָרוֹת
 אֲגַדְכֶם עַל-דִּבְרֵי הָאֵב:
 כ"ו בַּיּוֹם הַהוּא מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם בְּשִׁמִּי תִשְׁאָלוּ וְאִינְנִי אֲמַר
 לָכֶם כִּי אֲנִי אֶעֱתִיר בְּעַדְכֶם אֶל-הָאֵב:
 כ"ז כִּי-הָאֵב גַּם-הוּא אֹהֵב אֶתְכֶם עַקֵּב אֲשֶׁר אֶהְבַּתֶּם אֹתִי
 וְתִאֲמִינּוּ כִּי-מֵאֵת הָאֵב יֵצְאֵתִי:
 כ"ח יֵצְאֵתִי מֵאֵת הָאֵב וּבִאֲתִי בְּעוֹלָם וְעַתָּה אָשׁוּב אֶעֱזֹב
 אֶת-הָעוֹלָם וְאֶלְךָ-לִי אֶל-הָאֵב:
 כ"ט וַיֹּאמְרוּ תַלְמִידָיו הִנֵּה מְדַבֵּר עִתָּה בְּמַלְיָם בְּרָרוֹת וְלֹא
 תִבְיַע מִשָּׁל:
 ל עַתָּה יִדְעֻנוּ כִּי-אֲתָה יֹדֵעַ כָּל וְאִין מַחְסֹר לְךָ אֲשֶׁר יִשְׁאָלְךָ
 אִישׁ בְּזֹאת נֹאמִין כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאֵת:
 ל"א וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֵכִי תִאֲמִינּוּ עַתָּה:
 ל"ב הִנֵּה הַזְּמַן בָּא וּכְבַר הִגִּיעַ כִּי-תִפּוּצוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ
 וְאֹתִי תַעֲזֹבוּ לְבָדִי אֲךָ אִינְנִי לְבָדִי כִּי אָבִי עֹמֵדִי:
 ל"ג וְאֲנִי בְּדִבְרֵים הָאֵלֹהַ בְּאֹתִי לְהַגִּיד לָכֶם כִּי בִי שְׁלוֹם
 יִהְיֶה-לָכֶם בְּעוֹלָם צָרָה תְּבוֹאֲתְכֶם אֲךָ-הַתְּאֲזָרוּ עַז אֲנִי
 נִצַּחְתִּי אֶת-הָעוֹלָם:

פרק יז

א אַתְּ-אֱלֹהַ דִּבַּר יְשׁוּעַ וַיִּשָּׂא עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אָבִי גִדְל
 כְּבוֹד בְּנִי כִּי בָא מוֹעֵד וּבְנִי יִגְדַל כְּבוֹדְךָ:
 ב כֹּאֲשֶׁר אֲתָה תִמְשָׁלֵהוּ בְּכָל-בָּשָׂר לְתַת חַיִּי עוֹלָם לְכָל
 אֲשֶׁר-נִתְּתָה לוֹ:
 ג וּמָה חַיִּי עוֹלָם אֲשֶׁר יִדְעוּ אֹתְךָ כִּי אֲתָה לְבָדְךָ אֶל-אֲמֵת
 וְאֶת-יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ:
 ד אֶת-כְּבוֹדְךָ גִּדְלְתִי בְּאֶרֶץ כְּלִיתִי אֶת-הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר
 נִתְּתָה לִי לַעֲשֹׂתָהּ:
 ה וְעַתָּה כְּבָדְנִי-נָא עִמָּךְ אָבִי בְּכְבוֹד אֲשֶׁר הִיָּה-לִּי עִמָּךְ
 טָרַם נַעֲשׂוּ שְׂמִים וְאֶרֶץ:
 ו הוֹדַעְתִּי אֶת-שְׁמִיךָ לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתָם נִתְּתָה-לִּי
 מִן-הָעוֹלָם לְךָ הָיוּ וְאֲתָה נִתְּתָם לִי וְהֵם אִמְרָתְךָ יִנְצְרוּ:
 ז יִדְעִים הֵם בַּיּוֹם כִּי-כָלָם אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי מֵאֲתָךְ הֵמָּה:
 ח כִּי שְׁמִתִּי לְפָנֶיהֶם אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַתָּ בְּפִי וְהֵם
 שָׁמְעוּ וַיִּכְרִירוּ בְּאֲמֵת כִּי מֵאֲתָךְ יֵצְאֵתִי וַיִּאֲמִינּוּ כִּי אֲתָה
 שְׁלַחְתָּנִי:
 ט וְאֲנִי בְּעַדְכֶם מִפְּגִיעַ לֹא כְּעַד הָעוֹלָם אֶפְגַּע בְּךָ כִּי
 אִם-כְּעַד אֱלֹהַ אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי כִּי-לְךָ הֵמָּה:
 י וְכָל-שְׁלִי שְׁלָךְ וְשְׁלָךְ שְׁלִי אֲשֶׁר בָּם אֶתְּפָאֵר:
 י"א לֹא אֲגוֹר עוֹד בְּאֶרֶץ וְהֵם גָּרִים בְּאֶרֶץ וְאֲנִי בָּא אֲלֵיךְ אָבִי
 קֹדְשִׁי שְׁמוֹר בְּשִׁמְךָ אֶת-אֱלֹהַ אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לְמַעַן יִהְיוּ
 אֲחֵד כְּמִנּוּ:

י"ב בְּהִיוֹתִי עִמָּהֶם בְּעוֹלָם שְׁמַרְתִּי אֹתָם בְּשִׁמְךָ כָּל אֲשֶׁר
 נִתְּתָה לִי שְׁמַרְתִּי וְלֹא-אֲבַד אֶחָד מֵהֶם זוֹלָתִי בֶן-הָאֲבֹדוֹן
 לְמַלְאֵת דִּבְרֵי-הַכְּתוּב:
 י"ג וְעַתָּה הִנְנִי בָּא אֲלֵיךְ וְהַדְּבָרִים הָאֵלֹהַ דִּבַּרְתִּי בְּאֶרֶץ
 לְמַלְאֵת נִפְשָׁם שְׁמַחְתִּי:
 י"ד אֲנִי נִתְּתִי לָהֶם דְּבָרְךָ וְהָעוֹלָם שָׁנָא אֹתָם יַעַן כִּי לֹא
 מִן-הָעוֹלָם הֵם כֹּאֲשֶׁר גַּם-אֲנִי לֹא מִן-הָעוֹלָם אֲנִי:
 ט"ו וְאֲנִי אִינְנִי מִפְּגִיעַ בְּעַדְכֶם כִּי תִקְחֶם מִן-הָעוֹלָם רַק כִּי
 אִם-תִּצְיִלֶם מִן-הָרַע:
 ט"ז לֹא מִן-הָעוֹלָם הֵם כֹּאֲשֶׁר גַּם-אֲנִי לֹא מִן-הָעוֹלָם אֲנִי:
 י"ח קֹדֵשׁ אֹתָם בְּאֲמַתְךָ דְּבָרְךָ אֲמֵת:
 י"ט כֹּאֲשֶׁר אֲתָה שְׁלַחְתָּנִי בְּעוֹלָם כֵּן אֲנִי שְׁלַחְתִּים בְּעוֹלָם:
 כ"ו וּבְעַדְכֶם הִקְדַּשְׁתִּי אֶת-נַפְשִׁי וְכֵן גַּם-הֵם אֶת-נַפְשָׁם בְּאֲמֵת
 יְקַדִּישׁוּ:
 כ"ז אֹלָם לֹא כְּעַד-אֱלֹהַ לְבָדְכֶם אֲנִי מַעֲתִיר לְךָ כִּי
 אִם-גַּם-כְּעַד אֱלֹהַ אֲשֶׁר יִאֲמִינּוּ בִּי עַל-פִּי דְבָרְכֶם:
 כ"ח לְמַעַן יִהְיוּ כָלָם לְאֶחָד כֹּאֲשֶׁר אֲתָה אָבִי כִּי וְאֲנִי בְּךָ כֵּן
 יִהְיוּ גַם-הֵם בְּנִי לְכַעֲבוֹר יִאֲמִין הָעוֹלָם כִּי אֲתָה
 שְׁלַחְתָּנִי:
 כ"ט וְאֲנִי נִתְּתִי לָהֶם אֶת-הַכְּבוֹד אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לְכַעֲבוֹר יִהְיוּ
 לְאֶחָד כֹּאֲשֶׁר גַּם אֲנַחְנוּ אֶחָד:
 ל"א אֲנִי בָהֶם וְאֲתָה בִּי לְמַעַן יִהְיוּ תַמִּים בְּאֶחָד וּלְמַעַן יִדַּע
 הָעוֹלָם כִּי אֲתָה שְׁלַחְתָּנִי וְכִי אֶהְבַּתָּ אֹתָם כֹּאֲשֶׁר
 אֶהְבַּתָּנִי:
 ל"ב וְאֲנִי חִפְצָתִי אָבִי כִּי אֱלֹהַ אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי יִהְיוּ עִמִּי
 גַם-הֵם כֹּאֲשֶׁר אֶהְיֶה לְמַעַן יִרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי אֲשֶׁר נִתְּתָה
 לִי כִּי אֶהְבַּתָּ אֹתִי טָרַם הַיּוֹסֵד אֶרֶץ:
 ל"ג אָבִי הַצַּדִּיק הֵן הָעוֹלָם אִינְנִי יֹדֵעַ אֹתְךָ וְאֲנִי יִדְעָתִיךָ
 וְאֱלֹהַ יִדְעִים כִּי אֲתָה שְׁלַחְתָּנִי:
 ל"ד הוֹדַעְתִּי לָהֶם אֶת-שְׁמִיךָ וְכֵן אוֹסִיף לְהוֹדִיעֶם לְמַעַן
 תִּהְיֶה-בָּם הָאֶהְבָּה אֲשֶׁר אֶהְבַּתָּנִי וְגַם-אֲנִי אֶהְיֶה
 בְּתוֹכָם:

פרק יח

א וַיִּכַּל יְשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֹהַ וַיֵּצֵא עִם-תַּלְמִידָיו
 אֶל-עֵבֶר לְנַחַל קַדְרוֹן וַיִּבְּא לְגַן אֲשֶׁר שָׁם הוּא
 וְתַלְמִידָיו:
 ב וַיְהוּדָה הַמַּסְגִּיר יִדַּע אֶת-הַמְּקוֹם הַהוּא כִּי יְשׁוּעַ
 וְתַלְמִידָיו פְּעָמִים רַבּוֹת נוֹעְדוּ שָׁם:
 ג וַיִּקַּח יְהוּדָה אֶת-הַגְּדוּד וְאֶת-הַמְּשָׁרְתִים אֲשֶׁר לְרֵאשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים וַיִּבְּא שָׁם בְּגִירוֹת וּלְפִידִים
 וּכְלֵי-נֶשֶׁק:
 ד וַיְשׁוּעַ יִדַּע אֵת כָּל-אֲשֶׁר יִבְאָנוּ וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 אֶת-מִי תִבְקְשׁוּן:

ה ויַעֲנוּ אֹתוֹ אֶת-יְשׁוּעַ הַנֶּצְרִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲנִי
הוא ויהודה המסגיר עמד אצלם:
ו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו
וַיִּפְּלוּ אַרְצָה:
ז וַיֹּסֶף וַיִּשְׁאַל אֹתָם אֶת-מִי תִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ אֶת-יְשׁוּעַ
הַנֶּצְרִי:
ח וַיַּעַן יְשׁוּעַ הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אֲנִי הוּא עַל-כֵּן אִם-אֲתִי
תִּבְקְשׁוּ הַנִּיחוּ לְאֵלֶּה וַיִּלְכוּ:
ט לְהִקְיָם הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לֹא-אֶבֶד
לִי אֶף-אֶחָד:
י וַחֲרַב הָיְתָה בְיַדִּי שְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּשְׁלַף אֹתָהּ וַיִּף
אֶת-עַבְדֵּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת-אָזְנוֹ הַיְמָנִית וְשֵׁם
הָעַבְדִּי מִלְכוּס:
יא וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל-פְּטְרוֹס חֹשֵׁב חֲרָבָךְ אֶל-נִדְנָה הָאֵם
אֶת-כּוֹס אֲשֶׁר נִתְּן-לִי אֲבִי אֲנִי לֹא-אֶשְׁתַּנֶּה:
יב וַהֲגִדוּד וְשֵׁר הָאֵלֶּף וּמִשְׁרְתֵי הַיְהוּדִים תִּפְּשׂוּ אֹז
אֶת-יְשׁוּעַ וַיֹּאסְרֵהוּ:
יג וַיִּלְכְּהוּ כִּרְאשׁוֹנָה אֶל-חֲנָן כִּי הוּא הָיָה חֹתֵן קַיִּפָּא
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּשָׁנָה הַהִיא:
יד הוּא קַיִּפָּא אֲשֶׁר בְּעֶצְתוֹ לַיהוּדִים הֲגִיד כִּי טוֹב אֲשֶׁר
יֵאבֵד אִישׁ-אֶחָד בְּעַד כָּל-הָעָם:
טו וְשְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס וְתַלְמִיד אַחֵר הִלְכוּ אַחֲרָיִךְ יְשׁוּעַ
וְהַתְּלָמִיד הַהוּא נוֹדַע הָיָה לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּבֵא עִם-יְשׁוּעַ
לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
טז וּפְטְרוֹס עָמַד מִחוּץ לְשַׁעַר וַיֵּצֵא הַתְּלָמִיד הָאֲחֵר הַנוֹדַע
לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְדַבֵּר אֶל-הַשַּׁעֲרָת וַיָּבֵא אֶת-פְּטְרוֹס
הַבְּיָתָה:
יז וַתֹּאמֶר הָאֵמָה הַשַּׁעֲרָת אֶל-פְּטְרוֹס הֲלֹא גַם-אֲתָהּ
מִתְּלָמִידֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי:
יח וְשֵׁם עָמַדוֹ הָעַבְדִּים וְהַמִּשְׁרָתִים וַיִּבְעֲרוּ גִחְלִים
לְהַתְחַמֵּם מִפְּנֵי הַקֵּר וַיַּעֲמֵד גַּם-פְּטְרוֹס עִמָּהֶם וַיִּתְחַמֵּם:
יט וַיִּשְׁאַל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת-יְשׁוּעַ עַל-תְּלָמִידָיו
וְעַל-תּוֹרָתוֹ:
כ וַיַּעַן אֹתוֹ יְשׁוּעַ אֲנֹכִי לְעֵין הַשָּׁמַשׁ דִּבְרַתִּי אֶל-הָעוֹלָם
וְתָמִיד לְמִדְתֵי בְּבִית-הַכִּנְסוֹת וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר שָׁם
כָּל-הַיְהוּדִים נִקְהָלִים וְלֹא-דִבְרַתִּי דָּבָר בְּסֵתֶר:
כא וְלִמְהֵרָה תִּשְׁאַלְנִי שְׁאַל-נָא אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
דְּבָרֵי הַנֶּם יָדְעִים אֶת-אֲשֶׁר הוֹרִיתִי:
כב וַיְהִי כַּדְּבָרוֹ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּף אֶחָד הַמִּשְׁרָתִים
הָעָמֵד שָׁם אֶת-יְשׁוּעַ עַל-הַלְחִי וַיֹּאמֶר הֲכֹזָאת תַּעֲבֹה
אֶת-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
כג וַיַּעַן אֹתוֹ יְשׁוּעַ אִם-רָעָה דִּבְרַתִּי עָנָה כִּי אֶת-הַרְעָה
וְאִם-נִכְוָנָה עַל-מָה הִפִּיתִנִי:
כד וַחֲנָן שָׁלַח אֹתוֹ אֶסּוּר אֶל-קַיִּפָּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

כה וְשְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס עָמַד וּמִתְחַמֵּם וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו הֲלֹא
גַם-אֲתָהּ מִתְּלָמִידָיו וַיִּכְחַשׁ וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי:
כו וְאַחַד מֵעַבְדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מוֹדַע לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר קִצֹץ
פְּטְרוֹס אֶת-אָזְנוֹ אָמַר אֲלָיו הֲלֹא אֲנִי רְאִיתִיךָ עִמּוֹ בַּבֵּן:
כז וַיֹּסֶף פְּטְרוֹס וַיִּכְחַשׁ וַיִּכְרַע זֶה קָרָא הַתְּרַנְגָּל:
כח וַיּוֹלִיכּוּ אֶת-יְשׁוּעַ מִבַּיִת קַיִּפָּא אֶל-בַּיִת הַמִּשְׁפָּט כְּעֵלוֹת
הַבִּקְרָה וְהֵם לֹא כָּאוּ לְתוֹךְ בַּיִת הַמִּשְׁפָּט לְבִלְתִּי שְׁמָאוֹ
וְלֹא יוֹכְלוּ לְאַכֹּל אֶת-הַפֶּסַח:
כט וַיֵּצֵא פִּילְטוֹס אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מִה-שִׁיטָנָה תִּבְיָאוּ
עַל-הָאִישׁ הַזֶּה:
ל וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו לֹא הָיָה זֶה פֶּעַל-אָנוּן לֹא הִסְגַּרְנוּ
אֹתוֹ בְּיָדֶיךָ:
לא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס קָחוּ אֹתוֹ אֲתָם וְשִׁפְטוּהוּ עַל-פִּי
תּוֹרַתְכֶם וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו הַיְהוּדִים אֵינְ-לָנוּ כֹחַ לְהַמִּית
נִפְשׁ אָדָם:
לב לְמַלְאֲתֵי דָבָר יְשׁוּעַ אֲשֶׁר הֲגִיד מִה-יְהִיָּה מוֹתוֹ אֲשֶׁר
יִוָּמָת:
לג וַיִּשָּׁב פִּילְטוֹס אֶל-בַּיִת הַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֶל-יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֲלָיו הַאֲתָהּ הוּא מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:
לד וַיַּעַן יְשׁוּעַ הַמֶּלֶךְךָ אֲתָהּ דָּבָר בֵּן אוֹ כֵּן הֲגִידוּ-לְךָ עָלַי
אֲחֵרִים:
לה וַיַּעַן פִּילְטוֹס הֲכִי יְהוּדִי אֲנֹכִי הֵן עִמָּךְ וְרָאִישֵׁי הַכֹּהֲנִים
הַסְּגִירוּךָ בְּיָדֵי מֶה עָשִׂיתָ:
לו וַיַּעַן יְשׁוּעַ מַלְכוּתִי אֵינְנָה מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה אֵלּוּ
מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה הָיְתָה מַלְכוּתִי מִשְׁרְתֵי יִלְחָמוּ לִי לְבִלְתִּי
אָנֹתֵן בְּיַדֵי הַיְהוּדִים אִף עֲתָה מַלְכוּתִי אֵינְנָה מִפָּה:
לז וַיֹּאמֶר אֲלָיו פִּילְטוֹס אִם-כֵּן מֶלֶךְ אַתָּה וַיַּעַן יְשׁוּעַ אַתָּה
אֲמַרְתָּ כִּי-מֶלֶךְ אֲנִי לְזֹאת נוֹלְדִתִּי וְלְזֹאת בָּאתִי בְּעוֹלָם
לְהַעֲבִיד עַל-הָאָמֶת מִי אֲשֶׁר לְאָמֶת יִשְׁמַע אֶת-קוֹלִי:
לח וַיֹּאמֶר אֲלָיו פִּילְטוֹס מֶה הִיא הָאָמֶת וְאַחֲרָיִךְ דְּבָרוֹ כְּזֹאת
שָׁב אֶל-הַיְהוּדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי לֹא-מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:
לט וְהִנֵּה זֶה הַחֹק מֵאֹז לְשַׁלַּח לָכֶם בְּפֶסַח אֶחָד מִהָאֲסִירִים
לְחַפְּשֵׁי וְעַתָּה אִם-טוֹב בְּעֵינֵיכֶם אֲשַׁלַּח לָכֶם אֶת-מֶלֶךְ
הַיְהוּדִים:
מ וַיֹּסִיפוּ וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר לֹא אֶת-זֶה כִּי אִם אֶת-בָּר-אֲבָא
וּבָר-אֲבָא הָיָה שׂוֹדֵד:

פרק יט

א אֹז יָקַח פִּילְטוֹס אֶת-יְשׁוּעַ וַיִּיֶסֶר אֹתוֹ בְּשׁוּטִים:
ב וְאֲנָשֵׁי הַצָּבָא שָׂרְגוּ כְתָר קוֹצִים וַיִּשְׂימוּ עַל-רֵאשׁוֹ
וַיִּלְבִּישׂוּהוּ מַעִיל אַרְגָּמָן:
ג וַיִּגְשׂוּ אֲלָיו וַיִּקְרְאוּ יְחִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּכְהוּ עַל-הַלְחִי:
ד וַיִּשָּׁב פִּילְטוֹס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אוֹצִיאֲנֶם
לְפָנֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תְּדַעוּ כִּי לֹא-מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:

^ח וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ הַחוּצָה נִשְׂא כֶּתֶר קַדוּצִים וּמַעֲלֵל הָאֲרֻגְמָן
עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס הִנֵּה הַגִּבּוֹר:
^י וְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַמְּשֻׁרְתִּים כְּרָאוּתָם אֹתוֹ צָעְקוּ לֵאמֹר
הַצֵּלֵב הַצֵּלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס קַחוּ אֹתוֹ אִתְּם
וְהַצֵּלִיבוּהוּ כִּי אֲנִי לֹא-מִצְאֵתִי בּוֹ עוֹן:
^{יז} וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים הִנֵּה יִשְׁ-לָנוּ תוֹרָה וְלִפִּי תוֹרַתְנוּ
מִשְׁפָּט-מִנּוֹת לוֹ כִּי-מִתְאַמֵּר לֵאמֹר בֶּן-הָאֱלֹהִים הוּא:
^{יח} כַּשְׂמַע פִּילְטוֹס אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּירָא יְתֵר מְאֹד:
^ט וַיָּשָׁב וַיָּבֵא אֶל-בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאמֶר אֶל-יֵשׁוּעַ אֵי מִזֶּה
אַתָּה וַיֵּשׁוּעַ לֹא-עָנָה אֹתוֹ מֵאוּמָה:
^י וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְטוֹס הָאֵלִי לֹא תִדְבָר הֲלֹא תִדַּע כִּי יָדִי
רַב-לִי לְשַׁלְחַךְ וְכַב־לִי לְצִלְכָךְ:
^{יא} וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ אֵין-לָךְ כֹּחַ עָלַי לֹאֵל נִתְּן-לָךְ מִעַל
עַל-כֵּן עוֹן מִסְגִּירִי בְיָדֶיךָ גָּדוֹל מֵעוֹנֶךָ:
^{יב} וְעַל-זֹאת בִּקֵּשׁ פִּילְטוֹס לְשַׁלְּחוֹ וְהַיְהוּדִים צָעְקוּ וַאֲמָרוּ
אִם-תִּשְׁלַח אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְךָ אֹהֵב אֶת-הַקֵּיסָר כִּי
הַמִּתְקוֹמֵם לְהִיּוֹת לְמֶלֶךְ הוּא מִתְקוֹמֵם עַל-הַקֵּיסָר:
^{יג} כַּשְׂמַע פִּילְטוֹס אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הוֹצִיא אֶת-יֵשׁוּעַ
הַחוּצָה וַיָּשָׁב עַל-כֹּסֵא הַמִּשְׁפָּט בַּמָּקוֹם הַנִּקְרָא מַרְצֻפָּת
אַבְנִים וּבַעֲבָרִית גִּבְתָּא:
^{יד} וַיֹּאמֶר אֶל-הַיְהוּדִים בְּעָרְבַת הַפֶּסַח הַזֶּה הוּא כַּשְׂעָה
הַשְּׁשִׁית הִנֵּה מִלְּכֶכֶם:
^{טו} וַיִּצְעְקוּ הַיֵּצֵא הַיֵּצֵא אֹתוֹ צֵלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
פִּילְטוֹס הַצֵּלֵב אֲצֵלֵב אֶת-מִלְּכֶכֶם וַיַּעֲנוּ רֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים
אֵין-לָנוּ מֶלֶךְ כִּי אִם-הַקֵּיסָר:
^{טז} אַז נִתְּנוּ בְיָדָם לְצֵלֵב אֹתוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-יֵשׁוּעַ וַיִּלְכְּבוּהוּ:
^{יז} וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ אֶת-עֵץ צֵלְבוֹ וַיְבִיאוּהוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא
מָקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת וּבַעֲבָרִית גִּלְגֹּלְתָא:
^{יח} וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וּשְׁנֵי אַנְשִׁים אַחֲרָיו עִמּוֹ מֵעֵבֶר מִזֶּה
וּמִזֶּה וַיֵּשׁוּעַ בֵּין שְׁנֵיהֶם:
^{יט} וַיִּכְתֹּב פִּילְטוֹס פְּתֻכַת עַל-לוּחַ וַיִּשְׂמְהוּ עַל-הַצֵּלֵב יֵשׁוּעַ
הַנְּצֻרִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:
^כ וַיְהוּדִים רַבִּים קָרְאוּ אֶת-הַפְּתֻכַת כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
נִצְלַב-שָׁם יֵשׁוּעַ קְרוֹב לְעִיר וְהַפְּתֻכַת פְּתוּכָה עֲבָרִית
רוֹמִית וַיִּנְיֵת:
^{כא} וַיֹּאמְרוּ רֹאשֵׁי כְהֻנֵּי הַיְהוּדִים אֶל-פִּילְטוֹס אֶל-תִּכְתֹּב
מֶלֶךְ הַיְהוּדִים רַק כִּי אָמַר אֲנִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:
^{כב} וַיַּעַן פִּילְטוֹס אֶת-אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי כְּתַבְתִּי:
^{כג} וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צֵלְבוֹ אֲנָשִׁי הַצֵּבָא אֶת-יֵשׁוּעַ וַיִּקְחוּ
אֶת-בְּגָדָיו וַיַּחְלְקוּם אַרְבָּעָה רַבַּע לְאִישׁ אִישׁ וְגַם
אֶת-פְּתֻנָתוֹ וְהַפְּתֻנָתַת לֹא הָיְתָה תְּפוּרָה כִּי אִם-מַעֲשֵׂה
אַרְגַּ מִשְׁפָּה עַד-הַשְּׂפָה:
^{כד} וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא נִקְרָעָה אֵתָּה אֵךְ נִפִּילָה עָלֶיךָ
גוֹרָל לְמִי תִהְיֶה לְהִקִּים דָּבָר הַכְּתוּב יַחְלְקוּ בְגָדֵי לְהֵם
וְעַל-לְבוּשֵׁי נִפְּלוּ גוֹרָל וַיַּעֲשׂוּ-כֵן אֲנָשִׁי הַצֵּבָא:

^כ וַעֲלֵיד צֵלֵב יֵשׁוּעַ עָמְדוּ אִמּוֹ וְאַחֹת אִמּוֹ וּמְרִים אִשָּׁת
קְלוֹפָס וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית:
^{כז} וַיִּרְא יֵשׁוּעַ אֶת-אִמּוֹ וְאֶת-תְּלָמִידוֹ אֲשֶׁר אָהַב עִמָּדִים
אַצְלוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-אִמּוֹ אִשָּׁה רְאִי זֶה בְנֶךָ:
^{כח} וְאַחַר אָמַר אֶל-תְּלָמִידוֹ רְאֵה זֹאת אִמְךָ וַיֹּאסְפָה
הַתְּלָמִיד אֶל-בֵּיתוֹ מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה:
^{כט} וַיֵּשׁוּעַ בְּדַעַתוֹ אַחֲרֵי-כֵן כִּי נָשָׂאם כָּל-דְּבָר אֵךְ לְמִלְאֵת
אֶת-הַכְּתוּב אָמַר צִמְאֵתִי:
^ל וְשָׁם עָמַד כְּלִי מִלֵּא חֲמִץ וַיִּטְבְּלוּ סְפוּגַת בַּחֲמִץ וַיִּשְׂמִימוּ
עַל-רֹאשׁ אַזּוֹב וַיִּגִּיעַוּהוּ אֶל-פִּיו:
^{לא} וַיִּטְעַם יֵשׁוּעַ מִן-הַחֲמִץ וַיֹּאמֶר נָשָׂאם וַיִּט אֶת-רֹאשׁוֹ
וַיִּפְקַד אֶת-רוּחוֹ:
^{לב} וְהַיְהוּדִים חָשׂוּ לְבַלְתִּי הַשָּׂאָר אֶת-הַפְּגָרִים עַל-הַעֵץ
כִּיּוֹם הַשַּׁבָּת כִּי-עָרַב שַׁבָּת הָיָה וְהַשַּׁבָּת הַזֶּה גָּדוֹל הוּא
עַל-כֵּן שָׂאוּ מִפִּילְטוֹס לְשַׁבֵּר אֶת-שׁוֹקֵיהֶם כִּי יָמוּתוּ
וְלִהְיוּ רִידִים מִן-הַעֵץ:
^{לג} וַיָּבֵאוּ אֲנָשִׁי הַצֵּבָא וַיִּשְׁבְּרוּ אֶת-שׁוֹקֵי הָאֶחָד וְאֶת-שׁוֹקֵי
הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר נִצְלְבוּ עִמּוֹ:
^{לד} וַיָּבֵאוּ אֶל-יֵשׁוּעַ וַיִּרְאוּ כִּי-כָבַד מֵת וְלֹא שָׁבְרוּ
אֶת-שׁוֹקָיו:
^{לה} אֵךְ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַצֵּבָא דָּקְרוּ בַּחֲנִית בְּצַדּוֹ וַיֵּצֵא דָם
וְקַיִם:
^{לו} וְהַמַּעֲיֵד עַל-זֶה רָאָה אֶת-הַדְּבָר וַעֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה וְהוּא
יָדַע כִּי אָמַת יִהְיֶה חַכּוֹ לְכַעֲבוֹר תְּאַמִּינוּ גַּם-אַתֶּם:
^{לז} וְכַל-זֶה הָיָה לְקַיִם אֶת-הַכְּתוּב וַעֲצָם לֹא-תִשְׁבְּרוּ בּוֹ:
^{לח} וַעֲזוּד כְּתוּב לֵאמֹר וְהַבְּטוּ אֵלָיו אֵת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ:
^{לט} וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יוֹסֵף מִן-הַכְּמִתִּים הוּא אֲשֶׁר
הָיָה תְּלָמִיד יֵשׁוּעַ בְּסִתְרָא מִיִּרְאָתוֹ אֶת-הַיְהוּדִים וַיִּשְׂאֵל
מֵאֵת פִּילְטוֹס לְתַת־לוֹ לְשֵׂאת אֶת-גּוֹפַת יֵשׁוּעַ:
^מ וַיִּתֵּן-לוֹ פִּילְטוֹס רִשְׁיוֹן וַיָּבֵא וַיִּשְׂא אֶת-גּוֹפַת יֵשׁוּעַ
וַנִּקְדִּימוֹן אֲשֶׁר לְפָנָיו כֹּא אֶל-יֵשׁוּעַ בְּלִילָה כֹּא גַם-הוּא
וְהִבִּיא סָמִים בְּלוּלִים מִר-נְאֻהָלוֹת כְּמֵאָה לִיִּטְרִין:
^{מא} וַיִּקְחוּ אֶת-גּוֹפַת יֵשׁוּעַ וַיַּעֲטוּהָ בְּתַכְרִיכִים אֲשֶׁר מִלְּאוּ
בְּשָׂמִים כְּדָרְךָ קְבוּרַת הַיְהוּדִים:
^{מב} וּבַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִצְלַב-שָׁם הָיָה גֵן וּבוֹ קָבַר חֲדָשׁ אֲשֶׁר
עוֹד לֹא-נִקְבְּרָ בּוֹ אִישׁ:
^{מג} וּבַהַיּוֹת הַיּוֹם עָרַב שַׁבָּת לְיְהוּדִים וְהַקָּבַר קְרוֹב קָבְרוּ בּוֹ
אֶת-יֵשׁוּעַ:

פרק כ

^א וַיְהִי בְּאַחַד בְּשַׁבָּת וַתָּבֵא מְרִים הַמַּגְדָּלִית לְפָנוֹת בִּקְרַת
בַּחֲשֻׁכָה אֶל-הַקָּבַר וַתִּרְא אֶת-הָאֶבֶן מְגוּלָּה
מֵעַל-הַקָּבַר:

ב ותרץ ותבא אל-שמעון פטרוס ואל-התלמיד האחר
 אשר אהב אתו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו
 את-אדנינו מן-הקבר ונאנחנו לא נדע אנה שמו אתו:
 ג ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל-הקבר:
 ד ושניהם רצו יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר
 את-פטרוס ויבא ראשון אל-הקבר:
 ה וישח וישקף אל-תוכו וירא את-התכריכים מנחים
 לבדם ולא ירד פנימה:
 ו וגם-שמעון פטרוס בא אחריו וירד אל-הקבר וירא
 את-התכריכים מנחים לבדם:
 ז והמטפחת אשר היתה על-ראשו איננה עם-התכריכים
 כי אם-צנופה לבדה במקום אחר:
 ח וירד שם גם-התלמיד האחר אשר-בא ראשון אל-הקבר
 וירא ויאמן:
 ט כי עד-עתה לא-הבינו עוד את-הכתובים כי נכון לו
 לקום מן-המתים:
 י וישבו התלמידים וילכו אל-ביתם:
 יא ומרים עמדה מחוץ לקבר ותב ויהי בכפותה ותשח
 ותשקף אל-תוף הקבר:
 יב ותרא שני מלאכים עטים לבנים וישבים במקום אשר
 שמו את-גופת ישוע אחד מראשיתו ואחד מרגליתו:
 יג ויאמרו אליה אשה למה תבכי אליהם כי נשאו
 את-אדני מזה ולא אדע אנה שמהו:
 יד עוד היא מדברת כזאת ותפן מאחריה ותרא את-ישוע
 עמד ולא ידעה כי הוא ישוע:
 טו ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי תבקשי
 והיא חשבה כי-נטר הגן הוא ותאר אליו אדני
 אם-אתה נשאת אתו מזה הגידה-נא לי איפא שמת אתו
 ואני אלך ואשאנו:
 טז ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו עברית
 רבוני אשר יאמר רבי:
 יז ויאמר אליה ישוע אל-תגעעי בי כי עוד לא עליתי
 אל-האב אף לכי אל-אחי ואמרי אליהם הנני עלה
 אל-אבי ואביכם אל-אלהי ואלהיכם:
 יח ותבא מרים המגדלית ותגד לתלמידים כי-ראתה
 את-האדון וכי כזאת דבר אליה:
 יט ויהי בערב בשבת ההוא כאשר נסגרו דלתות הבית
 אשר נקצו שם התלמידים מיראתם את-היהודים ויבא
 ישוע ויעמד בתוכם ויאמר אליהם שלום עליכם:
 כ ואחרי דברו כזאת הרגם את-ידי ואת-צדו וישמחו
 התלמידים בראותם את-האדון:
 כא ויוסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי
 האב כן הנני שלח אתכם:
 כב ואחרי דברו כזאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם
 את-רוח הקדש:

כג איש איש אשר תסלחו לו את-חטאיו ונסלח לו ואם
 תשיתום עליו עליו יהיו:
 כד ותומא הנקרא ידומוס אחד משנים העשר לא-היה
 עמהם בבא ישוע:
 כה ויאמרו אליו יתר התלמידים ראינו את-האדון ויאמר
 אליהם אם-לא אראה את-מדקרות המסמרים בידי
 ולא אתקע את-אצבעי בנקבי המסמרים האלה ובידי
 לא אגע בצדו לא אאמינה:
 כו ומקצה שמנת ימים נקהלו התלמידים בפית פנימה עוד
 הפעם ותומא עמהם ויבא ישוע כאשר סגרו הדלתות
 ויעמד בתוכם ויאמר שלום עליכם:
 כז ואחר אמר אל-תומא הושט את-אצבעך הנה ויראה
 את-ידי והושט את-ידך ומשני בידי ואל-תהי חסר
 אמונה כי אם-האמן תאמין:
 כח ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:
 כט ויאמר אליו ישוע ען אשר ראיתני האמנת תומא אשרי
 אלה המאמינים וראו לא ראו:
 ל וגם-מופתים אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו
 אשר לא-נכתבו בספר הזה:
 לא אף-אלה נכתבו לבעבור תאמינו כי ישוע הוא המשיח
 כן-האלהים ולבעבור יהיו לכם חיים עקב אמונתכם
 בשמו:

פרק כא

א ויהי אחרי-כן ויוסף ישוע להראות אל-תלמידיו על-ים-
 טבריה וכה נראה אליהם:
 ב כאשר ישבו יחדו שמעון פטרוס ותומא הנקרא
 ידומוס ונתנאל מקנה אשר בגליל ובני זבדי ושנים
 אחרים מתלמידיו:
 ג ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו
 אליו עמך גלף גם-אנחנו ויצאו מיד וירדו אל-האגנה
 ולא לכו מאומה בלילה הוא:
 ד הבקר אור והנה ישוע עמד על-שפת הים והתלמידים
 לא ידעו כי ישוע הוא:
 ה ויאמר אליהם ישוע בני היש-לכם דבר לאכל ויענו
 וימרו אין:
 ו ויאמר אליהם פרשו את-המכמת מימין לאגנה
 ומצאתם ויפרשו ולא-יכלו עוד למשכה מרב דגים:
 ז והתלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אמר אל-פטרוס
 האדון הוא וכשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויעט
 את-מעילו כי ערם היה ויתנפל אל-הים:
 ח ויתר התלמידים באו באננתם כי לא הרחיקו
 מן-היבשה כי אם-כמאתים אמה וימשכו את-המכמת
 עם-הדגים:

^כ וְעוֹד יֵשׁ מְעַשִּׂים רַבִּים אַחֲרַיִם אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעָה אֲךָ
אִם-יִכְתְּבוּ כָל־אֶחָד אֶחָד יִחַשְׁבֵּ לְכַבֵּי כִי לֹא
תְכִיל כָּל-הָעוֹלָם אֶת-הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּן אָמֵן:

^ט וַיֵּצְאוּ אֶל-הַיַּבְשָׁה וַיֵּרְאוּ גִחְלִי-אֵשׁ עֲרוֹכִים שָׁם וְדָג
עָלִיהֶם וְכַכֵּר לָחֶם:

^י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הֵבִיאוּ הֵלֶם מִן-הַדָּגִים אֲשֶׁר
לְכַדְתֶּם עִתָּה:

^{יא} וַיַּעַל שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁךְ אֶת-הַמַּכְמֶרֶת אֶל-הַיַּבְשָׁה
וְהָיָא מִלְּאָה דָּגִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְחַמִּישִׁים וּשְׁלֹשָׁה
וּבְקָל-זֹאת לֹא נִקְרָעָה הַמַּכְמֶרֶת מִרַב הַדָּגִים:

^{יב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ בָּאוּ אֲכָלוּ אַרְחַת הַבֶּקֶר וְאִין
גַּם-אֶחָד בְּתַלְמִידֵיךָ אֲשֶׁר מְלֹאוּ לְבוֹ לְשֹׂאֵל מִי אֶתָּה כִי
יִדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאֵדוֹן:

^{יג} וַיִּכְבֵּא יְשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת-הַדָּגָה:

^{יד} וְזֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר-נִרְאָה יְשׁוּעַ אֶל-תַּלְמִידָיו
אַחֲרֵי קוּמוֹ מִן-הַמַּתִּים:

^{טו} וַיְהִי אַחֲרֵי אַרְחַתָּם וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל-שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס
שְׁמֵעוֹן בְּרִי-יִוְנָה הֲאֵהָב אֶתָּה אֹתִי יָתֵר מֵאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֵן אֲדַנִּי אֶתָּה יִדְעָתָּ כִי אֵהָבְתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נַחַל
אֶת-עֲלוֹתֵי:

^{טז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁנִית שְׁמֵעוֹן בְּרִי-יִוְנָה הֲאֵהָב אֶתָּה
אֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדַנִּי אֶתָּה יִדְעָתָּ כִי אֵהָבְתִיךָ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו נַחַח אֶת-צִאֲנִי:

^{יז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית שְׁמֵעוֹן בְּרִי-יִוְנָה הֲאֵהָב אֶתָּה
אֹתִי וַיִּתְעַצֵּב פְּטְרוֹס אֶל-לְבוֹ כִי אָמַר אֵלָיו פַּעַם
שְׁלִישִׁית הֲאֵהָב אֶתָּה אֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדַנִּי אֶתָּה
אֶל-כָּל יִדְעָתָּ אֶתָּה יִדְעָתָּ כִי אֵהָבְתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ
יָרַע אֶת-צִאֲנִי:

^{יח} אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ בְּעוֹד נַעַר הָיִיתָ בְּיַדְךָ חֲגִרְתָּ
אֶת-מַתְנִיךָ וְתַלְךָ אֶל-אֲשֶׁר חִפְצָתָּ וְכִי תִזְקֵן תִּפְרָשׁ כְּפִיד
וְאַחַר יִחַגְרֶךָ וַיִּשְׁאַךְ אֶל-אֲשֶׁר לֹא תַחֲפִץ:

^{יט} וְאוֹלָם כְּזֹאת הוּא דָבָר בְּרִמְזוֹ לֹא בְּאִינָה מְנוֹת הוּא יְמוֹת
אֲשֶׁר יִגְדֹל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כְּזֹאת אָמַר
אֵלָיו לָךְ אַחֲרֵי:

^כ וַיִּפֶן פְּטְרוֹס וַיֵּרָא אֶת-הַתַּלְמִיד אֲשֶׁר יְשׁוּעַ אֵהָבֵהּ הֵלֶךְ
אַחֲרֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר נָפַל עַל-צִוְנָאוֹ בְּמִשְׁתָּה הָעֶרְב
וְאָמַר אֲדַנִּי מִי הוּא-זֶה אֲשֶׁר יִסְגִּירְךָ:

^{כא} וַיְהִי בִרְאוֹת אֹתוֹ פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יְשׁוּעַ אֲדַנִּי וְזֶה מַה
אַחֲרִיתוֹ:

^{כב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אִם-חִפְצָתִי כִי יִשְׂאָר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא
אֶךָ מֵה-לָךְ לָךְ אַחֲרֵי:

^{כג} עַל-כֵּן יֵצֵא הַדָּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי הַתַּלְמִיד הַהוּא לֹא
יְמוֹת וַיְשׁוּעַ לֹא אָמַר-לוֹ כִּי לֹא-יְמוֹת נֶק אָמַר
אִם-חִפְצָתִי כִי-יִשְׂאָר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא אֶךָ מֵה-לָךְ:

^{כד} זֶה הוּא הַתַּלְמִיד הַנִּתֵּן אֶת-עֲדוּתוֹ לְאֵלֶּה וְהוּא אֲשֶׁר
כָּתַב כָּל-אֵלֶּה וַיִּדְעֵנוּ כִּי עֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה: